

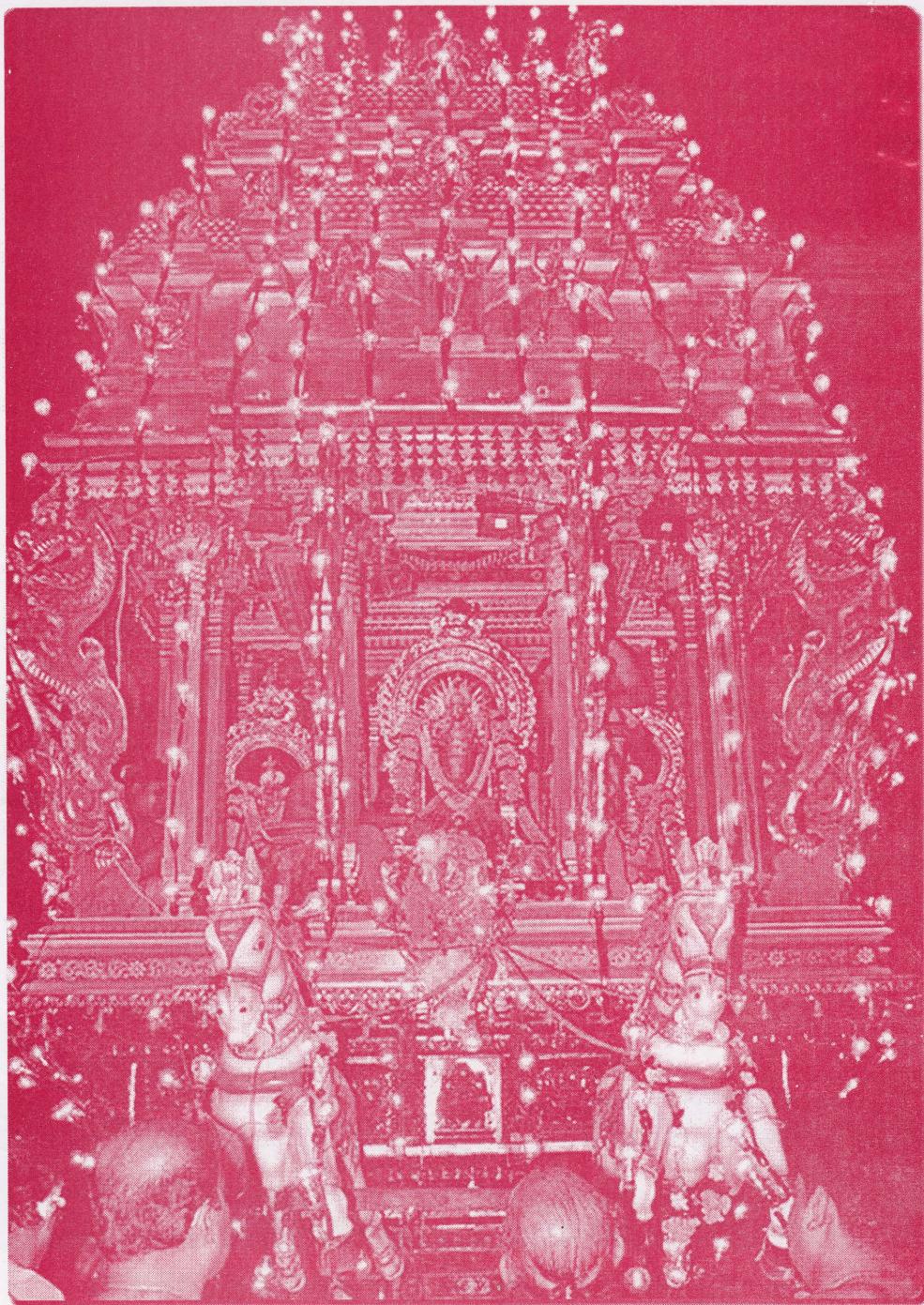
சிருள் ஒளி

நவராத்திரி சிறப்புமலர்
வெளியீடு

ஸ்ரீ துர்க்காடேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை, இலங்கை
2016

திருமஞ்சத்தில் அம்பாள் எழுந்தருளிவரும் காட்சி

அருள் ஒளி

(மாதாந்த சுஞ்சகை)

ஆசிரியர்

கலாநிதி ஆறு. திருமூருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்

திரு. ச. ஏழுநாயகம் அவர்கள்

நவராத்திரி சிறப்பு மலர்

வெளியீடு : முத்துப்பா தேவஸ்தானம்,

2016

கல்லிப்பழை, வெள்கை.

e-mail : thurkaiammantemple@gmail.com

Face book: tellidurga@gmail.com

பதினால் : ISSN 2362 - 0587

ISBN 978 - 955 - 23 - 0019 - 3

மனையறத்தின் வேர்களாக பெண்கள் விளங்க வேண்டும்

“எங்கும் எதிலும் சக்தியடா” என்றார் மகாகவி பாரதியார். உலகைப் படைத்துக் காக்கும் அன்னை பராசக்தியை நன்றியோடு வாழ்த்துவதற்காக நவராத்திரியை நம்முன்னோர்கள் பேணிக்காத்தார்கள். நல்ல காரியங்கள் யாவும் பெண் களாலேயே வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்படும் என்ற மகத்துவத்தை உலகுக்கு வெளிப்படுத்தியது எமது சமயம். இதனை நினைத்து என்றும் யாம் பெருமை கொள்வோம். வீடுகள் தோறும் ஆன்மீக உணர்வையும், அன்புணர்வையும், அறவுணர்வையும் வளர்ப்பவர்கள் அன்னையர்களே. சமூகத்தைக் காத்து வழிநடத்தும் அன்னையர்கள் வளர்க்கும் பண்பாடே எம் சமூகத்தின் பண்பாடாகும்.

“நூற்றிரண்டு மலைகளைச் சாடுவோம் நுண் இடைப் பெண்ணொருத்தி பணியிலே” என்று பாரதியார் பெண்களின் ஆற்றலைப் போற்றினார். எம் சமூகத்தில் சமயப் பண்பாடு தற்போது ஒழுங்கற்றுள்ளது எனப் பலரும் கவலைப்படுகிறார்கள். வீடுகளைப் புனிதமாகப் பேணும் சகோதரிகள் வீட்டிலுள்ள உறவுகளைச் சீரிய பாதையில் நெறிப்படுத்துவேண்டியது தலையாய கடமையாகும். வீட்டில் வழிபாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல் முதல் விருந்தோம்பல் சிறப்பைப் பேணுதல் யாவும் பெண்களின் முக்கிய கடமைகளே.

வீப்டிலுள்ள முத்தோரைக் கண்கலங்காமல் பார்ப்பதுடன் உறவுகளைப் பேணும் பண்பாட்டை பிள்ளைகளுக்குப் பழக்குவது அனைத்தும் தாய்மாரின் மனிதநேயக் கடமையாகும்.

இன்று எம் சமூகத்தில் இளையதலைமுறை பற்றிய ஏக்கம் அனைவரையும் வருத்துகிறது. இந்நிலையை மாற்றியமைக்க பெண்கள் முன்வரவேண்டும். வீடுகளில் திரைப்படங்கள், நாடகங்களைப் பார்ப்பதில் நீண்ட நேரத்தைப் பலர் செலவு செய்வதால் பிள்ளைகளுடன் மகிழ்வாக நேரத்தைச் செலவு செய்யமுடியாத நிலை பலருக்கு ஏற்பட்டு விட்டது. இந்நிலையின் விளைவு பல இளையவர்களின் நடத்தைப் பிறழ்வுக்குக் காரணமாகிவிட்டது. வீடுகளில் குடும்பமாக பிரார்த்தனை செய்யும் பழக்கம் அருகிவிட்டது. வீடுகளில் குடும்பமாக உணவு அருந்தும் பழக்கம் அருகிவருகிறது. கோவில்கள் உறவினர் இல்லங்களுக்கு குடும்பமாகச் செல்லும் பழக்கம் மிகவும் அருகிவிட்டது. இந்நிலை தொடராது எம்பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைக் காக்க சகோதரிகள் முன்வரவேண்டும். மதுவுக்கும் உடலுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் உணவு வகைக்கும் அடிமையாகும் ஆண்களை கட்டுப்படுத்திக் காப்பாற்றுவதற்கு பெண்களால் மட்டுமே முடியும். எனவே நவராத்திரி விழாக் காலத்தோடு எம் வீடுகளில் நிரந்தர விளக்குகளை ஏற்ற அன்புடைய சகோதரிகள் ஆவன செய்வார்களாக.

- மூசிரியர்

சிவபூமி கண்தான சபை

தானங்களில் சிறந்த தானமாக கண் தானத்தைச் செய்ய முன் வாருங்கள். உங்கள் இறப்புக்குப் பின் பார்வையற்றிருக்கும் ஒருவருக்கு ஒளி கொடுக்க நீங்கள் உதவுங்கள். வாழும் போதே இப்புண்ணிய காரியத்திற்கு ஒப்புதல் தாருங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு

கலாந்தி ஆறு. திருமுருகன்
021 - 222 6550

கண் வைத்திய நிபுணர்
Dr. ச. குதாசன்
021 - 222 3645

சக்தி வழிபாடு

தாய்வழி பிறப்பன உயிர்கள், பெற்றுத் தருபவள் தாய். உயிர்களை மட்டுமா? நாம் காணும் உலகம், கண்ணுக் கெட்டாதவரை பரந்துவிரிந்த அண்டம் யாகவையும் பெற்றது யார்? படைத்தது யார்? இவை எப்படித் தோன்றின.

அலைபாயும் கடல், வானுயர் மலை, உயிர்தரும் காற்று, எல்லைகாணா ஆகாயம், சுட்டெரிக்கும் தீ யாவற்றையும் தோற்றுவித்தவர் யார்?

வண்ண வண்ணச் செடிகள்; மயக்கும் மணம் தரும் மலர்கள்; சுவைதரும் பழங்கள்; வனப்புமிகு இயற்கையின் எழில் கொஞ்சம் பறவைகள், வியப்புட்டும் நீர் வாழ்வன; விந்தைமிகு நிலம் வாழ்வன; இவற்றை இணைத்துத் தோற்றுவித்த சக்தி எது?

குரியின், சந்திரன், பூமி, தோள்கள் யாவற்றின் தோற்றமும் அசைவும் இயக்கமும் நடைபெற மூலமான சக்தி எது?

உயிர்கட்குத் தாய்போல அண்டத் துக்கும் தாயானவளே சக்தி. நம் சிற்றறி விற்கு அப்பாற்பட்ட பரம்பொருளின் சக்தியே உலகின் தாய்.

அளவற்ற அன்பு, எல்லையற்ற கருணை, தொடர்ச்சியான இடையீட்டற்ற இயக்கம், இவைதான் பரம்பொருளின் சக்தி.

இந்த அன்னையின் வழிபாடே சக்தி வழிபாடு. அறிவு நிலை சிவன் எனில்

இயக்க நிலை சக்தியாம். சிவம் வேறு சக்தி வேறு அல்ல. சொல்லும் பொருளும் போல, தீயும் வெப்பமும் போலச் சிவனும் சக்தியும் வேற்றக் கலந்து நிற்பவர்கள்.

‘சத்தன் அருள்தின்’

சத்தி அருளுண்டாம்

சத்தி அருள்தின்

சத்தன் அருளுண்டாம்’

- திருமூலர், திருமந்திரம்

சிவன் தந்தை எனில் சக்தியே தாய். இப்படி இணைந்து நோக்கி வழிபடுதலே மரபு.

‘நன்றானுமாய் எனக்கெந்தையுமாய்’

‘தாயானத் தவமான தன்மையானை’

- அப்பர்

‘தாயாகி என்கை வளர்த்தனை போற்றி’

- மாணிக்கவாசர்

‘தாயாகித் தந்தையுமாய்த் தர்ங்குகின்ற எனது தெய்வம்’

- வள்ளலார்

இவ்வாறு பரம்பொருளையும் சக்தியை யும் வழிபடும் மரபு தொன்று தொட்டு உள்ளதாகும். உலகின் அன்னையே சக்தி. அவளே அனைத்தின் தோற்றத்துக்கும் காரணி என்ற கொள்கை உலகின் பல பாகங்களிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்ற தாகும்.

சிந்துச் சமவெளியில் அகழ்வாராய்ச்சி களில் சக்தியின் வடிவங்கள் பெறப்பட்டன.

4000 ஆண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்து மக்கள் அன்னை வழிபாட்டை மேற்கொண்டதற்கு இவை ஆதாரங்கள்.

பண்டைய நாகரீகங்கள் பலவற்றில் சக்தி வழிபாடு இடம்பெற்றுள்ளதை அகழ்வாய்வாளர், வரலாறு புனைவோர் தெளியக் கூறியுள்ளனர். அங்கெல்லாம் சக்தியின் உருவச்சிலைகள் கண்டெடுக்கப் பெற்றுள்ளன.

இருக்கு வேதத்தில் பெண் தெய்வங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் உண்டு, 'தேவி சூக்தம்' என்ற பகுதியில் உள்ள, இராத்ரி, அதிதி, வாசி, புராங்கி, திச்சு, ஈளா, வாருணி ஆகிய பெண் தெய்வங்கள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனால் அறியப்படுவது என்ன? சக்திவழிபாடு வேத காலத்துக்கு முன்பே இருந்து என்பதாம். பக்தர்கள் சக்தியைப் பல்வேறு வடிவங்களில் காண்கின்றனர். மாரி யம்மன் வழிபாடு ஒருபுறம்.

காளி ஆத்தாள் வழிபாடு ஒருபுறம். கண்ணியம்மன் வழிபாடு ஒருபுறம். உலக நாயகி வழிபாடு ஒருபுறம். நகரமாயிலென், சிற்றாராயிலென், அங்கெல்லாம் அம்மன் கோவில்கள் உள.

அன்னைதான் பராசக்தி, அவளே ஆதிசக்தி. அவள் அருளால் உலகில் நன்மைகள் நிகழ்கின்றன. நோய் தீர்ப்பவள் அவளே. வினை போக்குபவள் அவளே. தனம் தருவாள் தளர்வறியா மனம் தருவாள். நல்லன எல்லாம் தருவாள்.

அறியாமல் செய்த பிழைகள் பொறுப்பாள். பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயாகி, பிறந்தோர் எய்தும் பயன்களாகிய அறம்,

பொருள், இன்பம், வீடு அனைத்தையும் தந்தருள்வாள்.

சக்தி இன்றிச் சிவன் இல்லை எனத் தனது சௌந்தர்ய கைரியில் சக்தியின் மகிமையைக் கூறிய ஆதிசங்கரர், தன்னை உண்மையாக வழிபடுவோருக்குச் சகல செல்வங்களும், யோகங்களும், பெருவாழ் வும் அளிக்கிறாள் அன்னை எனக் கூறியுள்ளார்.

சக்தியின் அருள்

நினைந்து நினைந்து உருகி, உள்ளம் ஒருமைப்பட்டு, அன்னையை நெஞ்சில் நிறுத்தி வழிபடும் அடியவர்கள் அன்னையின் அருளை அளப்பில் பெறுவார்.

அன்னையின் அருள்பெற்று ஆன்மாடேற்றம் பெற்றோர் எண்ணிக்கை அளப்பிலது. எவர் எவர் எதை எதை உள்ளம் நெங்குருகி வழிபட்டுக் கேட்கிறாரோ அவரவர்க்கு அதையெல்லாம் வழங்கி ஆட்கொள்ளும் அன்னையே சக்தியாவாள்.

சீர்காழியில் ஞானசம்பந்தப் பெருமான், 'அம்மா' என்றழைத்த குரல் கேட்டு, சிவபெருமான் உடன் வர வந்த உமாதேவியார். ஞானப்பால் ஊட்டி அருள் வழங்கினார். ஞானப்பால் உண்டு திருஞானசம்பந்தர் சிவஞானம் பெற்றார்.

உவமையிலாக் கலைஞானம், உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம் பெற்ற திருஞானசம்பந்தர், சைவமும், தமிழம் தழைக்க அருள் வாழ்வ வாழ்ந்தார். புறச் சமயவாதிகளை வாதத்தில் வென்றார். தேவாரப் பனுவல்கள் பாடித் தமிழழத்

தெய்வமொழியாக்கினார். உமையின் அருளாலன்றோ அவர் ஊட்டிய ஞானப் பால் பெற்ற திருஞானசம்பந்தர் அருளாளராக வாழ்ந்து, தமிழரும் சைவமும் வாழ வழிசெய்தார்.

ஆதிசங்கரானின் சௌந்தர்ய லகரியில் 75வது பாடலில், “பார்வதி அம்மையே! உன் பாலை அருந்திய திராவிடக் குழந்தை பெரும்புலவரிடை எல்லோரும் கவரக்கூடிய கவி ஆகிவிட்டார்” எனக் கூறுகிறார்.

காஞ்சிபுரத்தில் 1500 ஆண்டுக்கு முன் சீகர் வாழ்ந்தார். இவர் பிறவியில் ஊமை. சக்தியை வழிபட்டார். அருள் பெற்றார். பேசும் திறமும் பெற்றார். அன்னை காமாட்சியைப் போற்றி 500 பாடல்கள் கொண்ட “ஹீமுக பஞ்ச துநி” பாடினார்.

300 ஆண்டுக்கு முன் திருக்கடவுரில் வாழ்ந்தவர் அபிராமிப்பட்டர். அன்னை அபிராமியிடம் ஆழ்ந்த பற்றும், ஈடுபாடும் கொண்டவர். கோயிலில் தியானத்தில் கிருந்த பொழுது திதி கேட்டு அங்கு வந்த சரபோஜி மன்னனிடம் அமாவாசை என்பதற்குப் பதிலாகப் பூரணை எனக் கூறினார். மன்னன் சினந்தான். உறிகட்டிக் கீழே தீழுட்ட, உறியில் கிருந்தவாறு அபிராமி அந்தாதி பாடத் தொடங்கினார். “விழிக்கே அருளுண்டு....” எனத் தொடங்கும் 79வது பாடாலைப் பாடும் பொழுது அன்னை தோன்றித் தனது தோட்டினை வானத்தில் வீசிப் பூரணச்சந்திரன் தரும் ஒளிளைக் காட்டினாள். மன்னவரும் மற்றையவரும் வியந்தனர். தொடர்ந்து பாடல்களைப் பாடி 100 பாட்டுக்களாக அந்தாதியை நிறைவு செய்தார்.

வங்காளத்தில் கடந்த நூற்றாண்டில் பிறந்த இராமகிருஷ்ணர் தட்சினேஸ்வரம் காளிகோவிலில் பூசாரியாக இருந்தவர். சாத்திரமுறைப்படி சக்திவழிபாடு செய்தவர். யோகமுத்தியும் ஞானசித்தியும் பெற்றவர். நினைத்தவுடன் நிர்விக்ப சமாதி கைவரப் பெற்ற பெருமான். இன்று உலகம் முழு வதும் பரந்து சமுதாயப்பணி செய்துவரும் இராமகிருஷ்ணமிஷன். இவர் சீடர்களால் அமைக்கப்பெற்றது. கல்விப்பணி, மருத் துவப்பணி, ஆன்மீகப்பணி எனப் பணி புரியும் இந்த மிஷனின் அருளாளர்கள் சக்தி உபாசகர் இராமகிருஷ்ண பரமகம்சர் வழி வந்தவர்களான்றோ?

தமிழ்நாட்டில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வாழ்ந்தவர் வீரர் கவிராச பண்டிதர். அன்னை மீனாட்சியின் அருள் பெற்றவர். ஆதிசங்கரர் இயற்றிய ‘சௌந்தர்ய லகரியைத் தமிழில் தந்துள்ளார்.

இந்த நூற்றாண்டில் சக்தி வழிபாட்டைப் பரவலாக மக்களிடையே பரப்பி வருபவர் மேல்மருவத்தூர் ஆதிபராசக்திக் கோவி வின் பங்காரு அடிகளார். சக்தி வழிபாடு அனைத்துத் தர மக்களுக்கும் பொதுவானது என்பதைப் பரப்பி வருகிறார். ஆன்மீகப் பணியுடன் சமுதாயப்பணியும் செய்து வருகிறார்.

சக்தி வழிபாட்டில் ஈடுபாடும் அருளாளர்கள் காலம் தோறும் தோன்றிச் சக்தி வழிபாட்டின் பெருமையை உயர்த்திப் போந்தார்கள்.

நாமும் சக்திவழிபாட்டில் ஈடுபட்டு அருள்பெற்று உயர்வோமாக.

அன்னையின் வழவங்கள்

பரம்பொருள் உருவமும் பெயரும் அற்றது. பேரறிவாகவும், எப்பொழுதும் எங்கும் எதிலும் ஊடுருவி நின்று அனைத்தையும் இயக்கும் ஆற்றலாகவும் உளது.

அறிவும் ஆற்றலும் இணைந்ததே பரம்பொருள். அறிவு சிவன். ஆற்றல் சக்தி. அறிவு சதாசிவமாகவும், பரமசிவமாகவும், தந்தையாகவும் ஆற்றல் பராசக்தியாவும் ஆதிசக்தியாகவும் அன்னையாகவும் சக்தி வழிபடப்பெற்றது.

சௌந்தர்ய கைரியில் ஆதிசங்கரர் பராசக்தியை, உகை அன்னை, பனிமலை அரசன் மகள், பரமசிவன் பத்தினி, உமை, சிவை, ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவள், பவானி, பார்வதி என்றெல்லாம் அழைக்கின்றார்.

அன்னை பராசக்தியே, கன்னியா குமரியில் குமரியாகவும், காஞ்சிபுரத்தில் காமாட்சியாகவும், காசியில் விசாலாட்சி ஆகவும், மதுரையில் மீனாட்சியாகவும், நெல்லையில் காந்திமதியாகவும், திருக் கேதீச்சரத்தில் கெளரியாகவும், மயி ளாப்புரில் கற்பகாம்பாள் ஆகவும் இன்னும் பற்பல ஊர்களில், பற்பல பெயர்களுடனும் காட்சி தருகிறாள்.

பராசக்தி, பார்வதி, தூர்க்கை, திருமகள், கலைமகள், காளி, பவானி, புவனேஸ்வரி, இராஜராஜேஸ்வரி, லலிதா மகா தீரிபுரசுந்தரி எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் பல்வேறு பெயர்களுடன் இருப்பவள் அன்னையே.

லலிதா மகாதீரிபுரசுந்தரி :- லலிதா எனில் அழகு, தீரிபுரம் எனில் அறிபவள், அறியப்படும் பொருள், அறிவு என்ற முன்றும், சுந்தரி எனில் அழகி.

மாதுளம்பூ நிறத்தாள். கைகள் நான்கு உடையாள். இடது பின் கையில் பாசம், வலது பின் கையில் அங்குசம் கொண்டுளாள். ஆசையை அடக்கப் பாசம்; குரோதத்தை அடக்க அங்குசம். பாசம் இச்சா சக்தி, அங்குசம் ஞானாசக்தி.

முன் இடது கையில் கரும்பு. முன்வலது கையில் ஜந்துவித மலர்கள். கரும்பு உள்ளத்தையும், மலர்கள் கூவ ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் ஆகிய ஜந்து புலன்களையும் குறிக்கும். வில் - அம்பு கிரியா சக்தி.

மாணிக்கம், வைரம் புனைந்த முடி - ஞானாளி; முக்கண்கள்; நறுமணக் கூந்தல்; கஸ்தூரிப்பொட்டு; புன்னகை தவழும் முகம்; பருத்த தனங்கள், செந்திறப்பட்டாடை, ஒளிதரும் அணிகலன்கள்.

தன்னை வழிபடுவோர் அகத்திருள் போக்குவாள். அறம், பொருள், இன்பம் வீடு நான்கையும் தருவாள்.

தூர்க்கை :

திருமாலின் சகோதாரி தூர்க்கை. திருமாலைப் போன்றே சங்கு, சக்கரம், வில், அம்பு ஆகிய ஆயுதங்களைக் கையில் ஏந்தியவள். சிங்கம் தூர்க்கையின் வாகனம்.

மணிமுடி சூடிய தலையில் பிறைச் சுந்திரன் உண்டு. மன்னார்களும் வீரர்களும் தூர்க்கையை வழிபடுவார். தன்னைச்

சரணடைந் தவர் களின் இன்னலைத் துடைப்பாள். துண்பங்கள் போக்குவாள்.

நவராத்திரியின் முதன் மூன்று நாள்கள் தூர்க்கையை வழிபடும் நாள்களாம்.

திருமகள் :

திருமாலின் சக்தி இலக்குமி; செல்வத்தின் தாய் இவளே; ஒப்பற்ற அழகுடையாள்; வெள்ளை முகம், கருத்த தோள்கள், சிவந்த இடை, சிவந்த பாதங்கள் உடையாள்.

காணக்கிடையா மாலைகள், ஆடைகள், அணிகலன்கள் அணிந்தவள், சந்தனப்புச்சு மேனியள். கவர்ச்சியான தோற்றமும் வனப்புமிக்க இளமையும் செறிந்தவள். தாமரையில் அமர்ந்திருப்பாள். நான்கு யானைகள் எப்பொழுதும் இவளை நீராட்டும் நான்கு கைகளில் பின் இரண்டிலும் தாமரை மலர்கள்; முன் இரண்டில் ஒன்று அபயகரம், மற்று வரதகரம் ஆகும்.

தனலட்சமி, தானிய லட்சமி என எட்டு வகை இலக்குமிகள் அஷ்ட இலக்குமிகள் எனப்படுவார்.

திருமகளை வழிபடுவோர் பெரும் செல்வம் அடைவார். மேன்மையுடன் வாழ்வார்.

நவராத்திரி நாள்களில் நடைமூன்று நாள்கள் திருமகளுக்கு உரியன.

கலைமகள் :

பிரம்மாவின் சக்தி சரஸ்வதி; கல்வியின் தாய் இவளே; வெள்ளை நிறமுடையாள். வெள்ளை ஆடை

அணிவாள். வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்.

நான்கு கைகளுள் பின் வலக்கையில் மாலை - கல்வியைக் குறிக்கும்; பின் இடது கையில் ஏட்டுச் சுவடி - ஞானத்தைக் குறிக்கும்; முன் இரு கைகளிலும் வீணையை ஏந்தியுள்ளாள். வீணையின் இசை ஆனந்தத்தினைத் தரும் - அறிவைக் குறிக்கும்.

பக்தியோடு கலைமகளை வழிபட்டு, அனைத்தையும் அறியும் அறிவைப் பெறுவார்.

நவராத்திரி நாள்களின் இறுதி மூன்று நாள்களும் கலைமகளுக்குரிய நாள்கள்.

மகாகாளி :

பத்துத் தலைகள், பத்துக் கைகள், பத்துத் தோள்கள், ஒவ்வொரு முகத்திலும் மூன்று கண்கள்.

காரிய நிறமேளி, வாயில் தெற்றிப் பற்கள்; தொங்கும் நாக்கு, கத்தி, அம்பு, கதை, சூலம், சக்கரம், பாசம், புசண்டி, பரிகம், வில், இரத்தம் தோய்ந்த தலை இவற்றைப் பத்துக் கைகளில் கொண்டவள். செத்த உடல்களால் பின்னிய ஆடை, கபாலத் தலை அணி அணிந்திருப்பாள்.

உலகின் அழிவுச் சக்தி இவளே. போர், கிளர்ச்சி என்பனவும் இயற்கை அழிவுக் காரணிகளான புயல், பூகம்பம், எரிமலை, வெள்ளம், தொற்றுநோய் போன்ற அனைத்து அழிவுக்கும் இவளே இறைவி.

தன்னை வழிபடுவோருக்கு அனைத்து உலகையும் வசமாக்குவாள். இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் அன்னை காளியை வழிபட்டு உய்ந்தார்.

அன்னபூரணி :

பொன்வண்ணமேனி பொன் அணி கலன்கள் அணிந்தவள். பூமாலை கூடியவள் வலது கையில் பொன் அகப்பை, இடது கையில் பொற்கலச்தில் பாற்சோறு.

உயிர்கள் அனைத்துக்கும் உணவு வழங்கும் அன்னை அவள். காசியில் கோவில் கொண்டருளி இருப்பவள் அன்னபூரணித்தாய்.

மகிடாசரமர்த்தினி :

கொற்றவை என்ற அன்னை மகிடாசரமர்த்தினி, சங்ககால நூல்களிலும், சங்கம் மருவிய காலத்தான் சிலப்பதிகாரத்திலிலும் கொற்றவை பற்றி குறிப்புகள் உண்டு.

புவித்தோல் ஆடை, யானைத்தோல் போர்வை, காட்டெட்ருமைத் தலைமேல் நிற்றல், சிங்கம் வாகனம். சிவனின் ஒரு பாதியே கொற்றவை.

மகிடன் என்னும் அசரனைக் கொன்றதால் இப்பெயர் வந்தது.

சந்தோஷமாதா:

விநாயகப் பெருமானின் திருமகள் சந்தோஷமாதா. மலைமகள், திருமகள், கலைமகள் மூவரின் சக்திகளையும், சிறப்புக்களையும் பெற்றவர்.

வெள்ளிக்கிழமைகளில் சந்தோஷமாதா விரதம் தொடங்கலாம். அடுத்த வெள்ளிவரை விரதமிருக்க வேண்டும்.

நாள்தோறும் சந்தோஷமாதா படத் திற்குப் பூசை செய்யவேண்டும். வறுத்த கடலையும், வெல்லமூம் அவளுக்கு உகந்த நைவேத்தியம்.

விரத நாள்களில் சந்தோஷமாதா கதையைப் படிக்கவேண்டும். அந்த நாள்களில் புளியோ, புளிசேர்ந்த உணவோ உண்ணக்கூடாது.

சந்தோஷமாதாவை வழிபடுபவர்கள் எல்லாச் செல்வமும் பெற்றுச் சந்தோஷமாக வாழ்வார். சந்தோஷத்தை அளிப்பதால் சந்தோஷமாதா எனப் பெயர் பெற்றாள்.

வழிபாட்டு முறைகள்

ஒரு பிறப்பில் செய்யும் நல்வினை, தீவினைகளின் பயனை அனுபவிக்க ஆன்மா மீண்டும் பிறவி எடுக்கின்றது. பிறப்பு, இறப்பு எனும் சூழ்சியில் சிக்குகிறது. இன்பதுன்ப வலையில் பட்டமுந்தித் தவிக்கிறது. பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்த வழியறியாமல் அலமந்து நிற்கிறது.

அஞ்ஞானம் மறைக்கிறது. மெய்ஞ் ஞானம் தொல்வதில்லை. எனினும் ஒரு பிறவியில் செய்யும் நல்வினைகள் ஆன்மா வக்கு இறையுணர்வைத் தோற்றுவிக்கின்றன. ஆன்மா வழிபட்டு முயற்சியில் ஈடுபடுகிறது.

இறைவழிபாடு ஆன்மாவக்கு அஞ்ஞான இருளை அகற்றும் மெய்ஞ்ஞான அறிவைக் கொடுக்கும் முக்திபெறும் வழியைக் காட்டும்.

ஆன்மாவை வழிப் படுத்துதல் - ஆன்மாவை இறைவன் பால் வழிப்படுத் துதல் - அதுவே வழிபாடு.

பரம்பொருளின் கூறுதானே ஆன்மா. சச்சிதானந்த வடிவம் ஆன்மா. உடலையும், உலகத்தையும் போகங்களையும் பொரிதென மயங்கும் ஆன்மாவுக்கு, அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி, மெய்ஞ்ஞானத்தைக் காட்டி, இறைவன் மீண்டும் சச்சிதானந்த நிலையை அருஞகிறார்.

பிறவிப் பெருங்கடலில் நீந்துவோர்க்கு, அஞ்ஞானம் மறைக்க, கரை தெரியாமல் அமைந்து நிற்போர்க்குக் கலங்கரை விளக்காக ஒளிதந்து வழிகாட்டுவென் அன்னை.

ஞானாம்பிகையான அன்னை பராசக்தி அஞ்ஞானத்துள் அழிந்த ஆத்துமாவை விடுவிக்கிறாள். மெய்ஞ்ஞானத்தை உணர்த்துகிறாள். முக்தி எனும் கரை சேர்க்கிறாள். இறைவன் திருவதி மெய்ஞ்ஞானமே. பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்துவதே அத்திருவடியை அடையத்தான் என்பார் திருவள்ளுவர்.

அன்னையை வழிபடுவென்டும் என்ற எண்ணமே முன்செய்த நல்விளைப் பயனாம். அன்னையை வழிபடும் முறைகள் பல பக்தி வலையில் படுமாறு வழிபடுதலே சிறந்த முறையாகும். சரியைநெறி, கிரியை நெறி, யோகநெறி, ஞானநெறி என்ற நான்கு நெறிகள் மூலம் அன்னை வழிபாட்டை நிகழ்த்தலாம்.

சரியை வழியாறு :

பொழுது புலர்வதன் முன் கோவில் சென்று அலகிட்டு, கோவில் தரையை மெழுகி, விளக்கேற்றி, பூஞ்சோலை பூக்கொய்து மாலையாக்கிச்சூட்டி, தேங்காய், பால், பழம், வெற்றிலை, பாக்கு, திருவழுது

இவை படைத்து, அன்னையின் புகழ்பாடி, உளம் நெக்கு உருக, பக்திக் களிப்பால் உடல் கூத்தாடத் துதித்து வழிபடுதல் சரியை நெறியாம். நிலையான முக்திப் பேற்றைப் பெறும் வழி இதுவேயாம்.

உடல் அரும்பி விதிர் விதிர் த்து, கைகள் தலைமேல் குவிந்து கண்களில் நீர் சொரிந்து, உள்ளம் குழைந்து, வெதும்பி, அன்னையைப் புகழ்ந்து போற்றிப் பாடுதல் சரியை நெறி.

இவ்வழிபாட்டனால் மெய்ஞ்ஞானம் கைகூடும். அன்னை அருகில் இருப்பது போன்ற உணர்வு பதியும். அன்னையைத் தலைவிதியாகவும் அன்னையின் அடிமையாக ஆன்மாவையும் எண்ணி வழிபடும் வழியே இவ்வழி, இதுவே சாலோக பதவி.

கிரியை வழியாறு :

அருச்சனை, மந்திரம், யந்திரம், தந்திரம், தியானம் ஆகியன இடம்பெறுவது கிரியை வழிபாட்டிலாம்.

தனக்கு விருப்பமான சக்தியின் திருவருவத்தை மண்ணினால் மரத்தினால், செம்பினால், பொன்னால் செய்தோ, செய்வித்தோ வைத்திருக்கலாம். அன்றி, அன்னையின் மந்திரங்களை எழுதிய யந்திரத் தகட்டை வைத்திருக்கலாம்.

இளநீர், பால், தயிர், பழச்சாறு ஆகியவற்றால் அபிடேகம் செய்தல்.

ஆணி அணிகள்கள் அணிவித்தல். பனுகு, சவ்வாறு, கஸ்தூரி, சந்தனம் ஆகிய வாசனைப் பொருட்களைச் சாற்றுதல்.

திருவிளக்கீற்றுதல்

நல் மணமுள்ள மலர்கள் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து, அன்னையின் புகழ்கூறிப் போற்றி அருச்சனை செய்தல்.

பழவர்க்கங்கள் படைத்தல், திருவழுது படைத்தல், வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய் படைத்தல்.

தூபம் காட்டல், தீபம் காட்டல், சாமரம் வீசல், கொடி, குடை ஆலவட்டம் பிழித்தல்.

அருச்சனை முடிவில் தான் தனது குரு மூலம் பெற்ற உபசேத மந்திரத்தைச் செபித்தல்.

அன்னையின் வழவத்தை இதயத்தில் நிறுத்துதல், மனதை அதிற் பதியவைத்தல், உரிய மந்திரத்தைக் குறிப் பிட்ட என்னிக்கையில் செபித்தல்.

இவை கிரியைகள். மிக எளிமையாக எவரும் ஈடுபட்டுச் செய்யக்கூடிய கிரியைகள்.

நிலைத்த மன உறுதி, உண்மையான அறிவு, அன்னைக்கு மிக அருகிலேயே இருப்பது போன்ற உணர்வு என்பன கிரியை நெறியைப் பின்பற்றுவோர் பெறுவார்.

நாள் தோறும் நாம் செய்யும் செயல்கள், பேசும் சொற்கள், என்னும் என்னாங்கள் யாவற்றிலும் அன்னையின் வழிபாட்டைக் கொள்வது, தந்திரமாகும்.

வெள்ளி, செவ்வாய் நாள்களில் உண்ணாநோன்பும் மெளனமும் நற்பயன் தரும். முழுநிலா நாள், வெள்ளிக்கிழமை ஆகிய நாட்கள் தேவி பூஷை செய்ய ஏற்ற நாட்கள். நவராத்திரி நாள்களில் முதல் மூன்று நாள்கள் தூர்க்கை அம்பாளுக்கும், அடுத்த மூன்று நாள்கள் திருமகளுக்கும், இறுதி மூன்று நாள்கள் கலைமகளுக்கும் வழிபாடியியற்ற ஏற்ற நாள்கள்.

வழிபாட்டுக்குச் சிறந்த நேரம் நாள் தோறும் அதிகாலை 4 மணி தொடக்கம் 6 மணிவரையும், மாலை 6 மணி தொடக்கம் 8 மணி வரையுமாம். இவை பிரம்ம முகவர்த்தம் எனப்படும்.

யோக வழியா :

தன்னையே அன்னை பராசக்தியாகக் காண்பதே யோகநெறி. இதற்குக் குருவின் வழிகாட்டல், ஆசி, உதவி என்பன தேவை.

மனிதன் எதை நினைக்கிறானோ அதுவாக ஆகின்றான். யோகநெறிக்குச் சகமார்க்கம் என்றும் பெயர். தோழமை மார்க்கம் என்றும் பெயர்.

ஞான வழியா :

தனக்குள்ளேயே மறைபொருளாகப் பாவனையால் செய்யும் ஹோமம். ஞானி தன்னையே அன்னையின் சொளுபமாகப் பாவித்து அவ்வுருவைப் பதவியாகப் பெறுகிறார்.

ஞானத்தின் மிக்க அறிவுநெறி நாட்டுவில்லை ஞானத்தின் மிக்க சமயமும் நன்றான்று ஞானத்தின் மிக்கவை நன்றாத்தி நாள்கள் ஞானத்தின் மிக்கார் நாடுள் மிக்காரே.

நெடுஞ்சியக் கிரியைகள்

- கலாநிதி குமாரசுவாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

திருக்கோயில்களில் நிதியக் கிரியை களுடன் நெடுஞ்சியக்கு நிகழ்த்தப்படுகின்றன. நெடுஞ்சியக்கு கிரியைகள், விசேட கிரியைகள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. விசேட தினங்களில் மாத்திரம் இவை நடைபெறுகின்றன.

நாள்தோறும் நடத்தப்படுகின்ற நிதிய பூசைகள் / கிரியைகளில் ஏற்படும் தவறுகள், குறைபாடுகள் என்பனவற்றை நீக்கி, நிவிர்த்தி செய்வது நெடுஞ்சிய பூசையாகும். அத்துடன் தெய்வ சாந்தித் தியத்தை மினிரச் செய்யவும் நெடுஞ்சியப் பூசைகள் உதவுகின்றன.

தினந்தோறும் கோயிலில் நடைபெறுகின்ற பூசைகளில் கலந்துகொள்ள இயலாதவர்கள் இவ்வாறான விசேட தினங்களில் நடைபெறும் நெடுஞ்சியப் பூசைகள், கிரியைகள் என்பவற்றைக் கண்டு தரிசித்து சுவாமி வழிபாடுகள் செய்யவேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

நெடுஞ்சியக்கு கிரியைகளில் அபிடேகம், அலங்காரம், அரூச்சனை, விசேட ஆராதனை, சோடோபசாரம், வேதபாராயணம், திருமுறையோதல் மற்றும் உற்சவங்கள் என்பன விரிவாக இடம்பெறுகின்றன.

வாரம் ஒருமுறை வரும் வெள்ளிக் கிழமைகளில் நடைபெறும் விசேட பூசை, நெடுஞ்சியப் பூசைக்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். அவ்வாறே, ஆவணிச்சதுர்த்தி, நவராத்திரி, மகாசிவராத்திரி, தைப்பொங்கல்,

திருக்கார்த்திகைத்தீபம், கந்தசஷ்டி, திருவெம்பாவை, மாசிமகம் போன்று மாதந்தோறும் அல்லது வருடந்தோறும் வருகின்ற விசேட தினங்களில் நடைபெறும் பூசைகள், கிரியைகள் என்பன வற்றை நெடுஞ்சியக்கு கிரியைகள், பூசைகள் என்பார்.

பிரமோற்சவம் என்றும் மகோற்சவம் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்ற கொடியேற்றத் துடன் ஆரம்பமாகித் தீர்த்தோற்சவத்துடன் நிறைவெறும் கிரியைகள் நெடுஞ்சியப் பூசைகளாகும்.

ஆயைங்களில் நடைபெறும் நெடுஞ்சிய விழாக்களில் கும்பாபிஷேகம் அல்லது குடமுழுக்கு விழாவும் தலைசிறந்த ஒன்றாகும். ஓவ்வொரு ஆயைங்களிலும் பன்னிரண்டு வருடாங்களுக்கொருமுறை கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தப்படவேண்டும் என்பது விதி.

நெடுஞ்சியப் பூசையுடன் நெருங்கிய தொப்புடையது திருவிழா. உற்சவம் என்பது இதன் வடமொழிச் சொல் ‘உத்’ - என்பதன் பொருள் மேலான என்பதாகும். ‘சவம்’ என்பது ஜந்தொழிலைக் குறிக்கின்றது.

சிபெருமான் புரியும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருள்ள ஆகிய ஜந்தொழில்கள் உயிர்களின் பாசநீக்கத்தின் பொருட்டுச் செய்யப்படுகின்றன. எனவே, உயிர்களின் பாசநீக்கத்தின் பொருட்டுச் செய்யப்பெறுவது உத்சவம் எனப்படுகிறது.

துன்பங்களுக்குக் காரணம் பிறவி எடுத்தமை. பிறவிக்குக் காரணம் உயிர்கள், பாசங்கள் எனப்படும் மும்மலங்களுடனும் திருவருளினால் உயிர்கள் பாசங்களின்றும் விடுதலை பெற்றுக் கடவுளை அடை தலையே முத்தி அல்லது மோட்சம் என் கிளிரோம். முத்தியடைந்த உயிர்களுக்கு மேலும் பிறப்ப இல்லை. அதனால் துன்ப முழில்லை. மரணமிலாப் பெருவாழ்வு பெற்று என்றும் ஆனந்தத்தில் திளைத் திருத்தலே முத்திநிலை. உற்சவம் இதனையே குறித்து நிற்கின்றது.

'உத்' என்பது ஞானம்; சவம் என்பது மோட்சம் என்றும் அறிஞர்கள் பொருள் கொள்வதுமுண்டு.

திருவிழாக்களால் உயிர்கள் சிவ ஞானத்தைப் பெறுகின்றன; அதனால் முத்திப்பேறு எய்தப்படுகின்றது என்னும் விளக்கம் இதில் தொனிக்கிறது.

திருவிழாக்களினால் ஆன்மீகப் பயன்களுடன் சமூக நன்மைகளும் மக்களுக்குக் கிட்டுகின்றன.

முதலில் திருவிழா அல்லது உற்ச வத்தை முன்னிட்டு புறத்துயமை பேண மக்கள் விழைகின்றனர். திருக்கோயில் மற்றும் அதன் பிரகாரங்கள் துப்புரவு செய்யப்படுகின்றன. குப்பை கூழங்கள், செஷிகொடிகள், கற்கள் முட்கள் என்பன அகற்றப்படுகின்றன. கட்டடங்கள், வாக னாங்கள், மண்டபங்கள், மதில்கள் என்பன புது மெருகேற்றப்படுகின்றன. தீந்தக் கேளிகள், கிணறுகள் இறைத்துச் சேறு அகற்றித் சுத்தஞ் செய்யப்படுகின்றன. பொதுவில் திருக்கோயிலின் உள்ளும் புறமும் தூய்மையுடன் மினிர ஆவன செய்யப்படுகின்றன.

உற்சவ காலங்களில், ஆயைச் கூழலில் வாழும் மக்கள் அகப் புறத் தூய்மையராய் விளங்குவதற்கு முயலுகின்றனர். வீடு, வளவுகளைக் கூட்டித் துப்புரவு செய்கின்றனர். தோய்த்துயலர்ந்த ஆடைகளை அணிகின்றனர். தினமும் குளித்து, தம் உடலைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்கின்றனர். சமயலைறப் பாத்திரங்களை விளக்கிக் கழுவித் தூய்மை சேர்க்கின்றனர். வீட்டுக் கிணறுகளை இறைத்தும், வீட்டுச் சுவர்களுக்கு வெள்ளையடித்தும் சுத்தம் செய்கின்றனர். மச்ச மாமிசங்கள் உண் பதையும், மதுபோதையில் திளைப்பதையும் தவிர்த்துக் கொள்கின்றனர். கைவு உணவு எனப்படும் மரக்கறி உணவு உட் கொள்வதால், சாத்வீக குணம் மனிதரில் மேபாடு அடைகின்றது. பிறருக்குத் தீங்கு களை நினைப்பதையோ, தீமைகளைச் செய்வதையோ மனிதரில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ள சாத்விக குணம் தடுக்கும். இவ்வாறு ஆயைச் கூழலில் வாழ்பவர்கள் புனிதத் தன்மையைத் தமது வாழ்வில் பேணுவதற்குப் பழகிக் கொள்கின்றனர்.

உற்சவ காலங்களில் கொலை, களாவு, புலாலுண்ணல், மது அருந்துதல், காமம் செய்தல், பொய்யுரைத்தல் போன்ற விலக் கப்பட்ட பாதகங்களில் ஈடுபட அஞ்சவர். மனத்தூய்மை வாய்மையினாலும் இவ்வாறான பாதகங்களில் ஈடுபடாது இருப்பதினாலும் காணப்படுகின்றது.

உற்சவ காலங்களில், ஆயைச்கூழலில் வாழ்பவர்களும், ஆயைத்தோடு தொடர்பு கடையவர்கள் வேறெங்கேனும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும், அவர்களும் இறைசிந்ததயுடன், இறைபணி செய்வதோடு உணவை விடுத்தேனும், குறைத்தேனும்

விரதம் அனுட்டிப்பர். இதனால் மனத் தூய்மை, மொழித்தூய்மை, மெய்த் தூய்மை, செயற்தூய்மை என்பவற்றுடன் சுற்றுப்புறத்தூய்மையும் நன்கு பேணு வதற்கு வழி பிறக்கிறது. தனக்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளவும், பிற உயிர்களுக்குத் துன்பம் ஏற்படுத்தாது தவிர்த்துக் கொள்ளவும், விரதம் அனுட்டித்தலால் முடிகின்றது.

இத்தகைய நன்மைகளைப் பயக்கும் விரதங்களை அனுட்டிப்பது, நெமித்தியக் கிரியைகளின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது. அதனால் நெமித்தியக் கிரியைகள், உற்சவங்கள் ஆலயங்களில் நடைபெற வேண்டியதன் இன்றியமையாமை வலியுறுத்தப்படுகிறது.

நெமித்தியப் பூசைகள், விரதங்கள் அனுட்டிக்கப்படுவதற்குச் சந்தர்ப்பங்களாகின்றன. விரதங்கள் அனுட்டிக்கப்படுதல் உடல், உளச், சுற்றாடல் தூய்மைக்கும், ஆரோக்கியத்திற்கும், நற்செயல்களில் ஈடுபாடு கொள்வதற்கும் மக்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கின்றன. ஆன்மீகம் வளர்ச்சியடைகின்றது.

திருக்கோயில்களில் நடத்தப்பெறும் உற்சவங்கள், நெமித்தியக் கிரியைகளில் மக்கள் பெருந்திரளாகக் கலந்து கொள்வதும், வழிபாடுகள் செய்வதும், நேர்த்திக்கடன்களை நிறைவேற்றுவதும் அவர்களது சமய உணர்வைக் காட்டுவதாக அமைவதோடு, சமய உணர்வையும் சமய ஈடுபாட்டை யும் வளர்க்க ஏதுவாகின்றன. சமய வாழ்வினை வாழ்வதற்கு மக்களுக்குச் சந்தர்ப்பங்களை வழங்குவதாகவும் உற்சவங்கள் விளங்குகின்றன.

திருவிழாக்கள் - உற்சவங்கள் நடைபெறும் காலங்களில் மக்கள் அறப்பணி களில் ஈடுபாடு கொள்ள சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கின்றன. அன்னதானங்கள், தாக்காந்தி என்பன ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்றன. கோயில்கள், அவற்றை அண்டியுள்ள மடங்கள் என்பன ஏழைகள், ஊனமுற்றோர், அடியவர்கள் ஆகியோருக்கு உணவளிக்கும் இல்லங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. கோயில் சூழலினுள் வீடுகளிலும் அன்னதானம், தாக்காந்தி போன்றதான் தர்மங்கள் செய்யப்படுதலைக் காணலாம்.

இறைவன் ‘ஏழிசையாய், இசைப் பயனாய், பண்ணின் இசையாய்’ விளங்குகிறார் எனச் சைவத் திருமுறைகள் குறிப்பிடுகின்றன. சைவமக்களின் வாழ்க்கையோடு இசையொன்றியுள்ளது. “பண்ணோடு இசைபாடல்” இறைவனைப் பக்தி பூர்வமாக வழிபடுதலுக்குரிய முறையாகச் சைவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். உற்சவகாலங்களில் இசை அரங்கு, பண்ணிசை அரங்கு, பஞ்சபுராணம் ஓதல் என்பன விசேடமாக இடம்பெறுகின்றன. இதனால் இசைக்கலை வளர்ச்சியிப்ர ஏதுவாகின்றது. இசைக்கலை மக்களின் கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது.

சுவாமி திரு உலாவரும்போது பல இசை வாத்தியங்கள் வாசிக்கப்படுகின்றன. நாதஸ்வரம், மேளம், முரசு, மத்தளம், புல்லாங்குழல், உடுக்கை, மணி, சங்கு, சேமக்கலம், வீணை, யாழ், காளம், திருப்பறை என்பன அவ்வாத்தியங்களுள் அடங்கும். பழைய காலங்களிலும் இவை இடம்பெற்றிருந்தமை பற்றிக் கல்வெட்டுக்கள், சிற்பங்களிலிருந்து அறிய முடிகிறது.

சிவபெருமான் நடனம் ஆடும் கோலத் தில் நடராசர் மூர்த்தியாக விளங்குகிறார். அவர் வலக்கையில் உடுக்கையைக் கொண் டுள்ளார். தூடி தமருகம் எனவும் அதனைக் குறிப்பிடுவார். இந்த உடுக்கையிலிருந்து வெளிப்படும் ஓலியில், அண்டங்கள், பின் டங்கள், மற்றும் அசையும், அசையாப் பொருள்கள் யாவுமே இறைவனிடமிருந்து தோன்றுகின்றன. இது படைத்தலைக் குறிக்கிறது.

நெமித்திக்க் கிரியைகள் நடைபெறும் விசேட விழாக்களில், இசை, நாதல்வரம் முதலிய இசைக்கருவிகளை மீட்டல், நடனம் முதலிய கலை அஞ்சலிகளும் திருக்கோயில் களில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. அதனால் கலை வளர்ச்சி ஏற்பட வழிவகுக்கும் மையங்களாகக் கோயில்கள் விளங்கி வருகின்றன. அத்துடன் அழகுக் கலைகளான கோலமிடுதல், சாத் துப்படி சார்த்துதல், மகரதோ ரணாங் கட்டுதல், ஓவியந் தீட்டுதல், சிற்பம் செதுக்குதல், அஸங்காரித்தல், வாகனங்கள் செய்தல் என்பன வளர்ச்சிபெறுவதற்கும் கோயில்கள் ஊக்குவிப்பு வழங்கிவருகின்றன.

மகோற்சவம் :

திருக்கோயில்களில் ஆண்டுக்கொரு தடவை நடத்தப்படும் மகோற்சவம், பெருந் திருவிழாவாக அமைகின்றது. அதனால் அது பிரமோற்சவம் என்னும் பெயரினால் அழைக்கப்படுகிறது. இது கொடியேற்றத் துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டுத் தீர்த்த உற்சவத் துடன் முடிவடைகிறது. அத்துடன் கொடி யிறக்கம் நிகழ்கிறது. தொடர்ந்து திருக் கல்யாணம், வைரவர் பூசை, சண்டேஸ்வர உற்சவம் என்பன அடுத்துவரும் நாட்களில் நடைபெறுகின்றன. அதன்பின் பிராயச்சித்த அபிஷேகம் நடைபெறும்.

மகோற்சவங்கள் பத்து, பதினெட்டாந்து, இருபத்தெந்து நாட்கள் வரை நீடிக்கும். கொடியேற்றம், தேர்த்திருவிழா, தீர்த்தத் திருவிழா என்பன விசேட நிகழ்ச்சிகள் ஆகும். ஏனைய நாட்களில் பகலிலும் இரவிலும் வாகனத் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. புராண நிகழ்ச்சிகளைச் சித்திரிக்கும் திருவிழாக்களும் நிகழ்த்தப் படுகின்றன. வேட்டைத் திருவிழா இதற்கு உதாரணம். மகோற்சவம் என்றால் மேலான சுக்ததையும் நன்மைகளையும் வழங்கு கீன்று யாகம் எனப் பொருள் கொள்ளப்படும்.

மகோற்சவம் குறிப்பது படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் இறைவனின் ஜந்தொழில்களையும் ஆகும். இதனைப் பஞ்சகிருத்தியம் என்றும் கூறுவார். இறைவன் ஜந்தொழில் களையும் புரிவதன் நோக்கம் ஆன்மாக களைப் பிறவித் துன்பங்களுக்குக் காரணமான மும்மல பந்தங்களின்றும் விடுவித்து உயர்ந்த பேரின்பத்தை அடையச் செய்தலேயாகும்.

கொடியேற்றம் வரை நடைபெறும் கிரியைகள் ஆவன விக்கினேஸ்வர பூசை, அனுக்ஜை, கிராமசாந்தி, வாஸ்து சாந்தி, மிருத்சங்கிரகணம், அங்குரார்ப்பணம், இரட்சாபந்தனம், பேரிதாடனம், கொடிச் சீலை வரைதல், கொடியேற்றல் என்பன வாகும். கொடியேற்றம் வரையிலான இக்கிரியைகள் படைத்தலையும், வாகனத் திருவிழாக்கள் காத்தலையும், தேர்த் திருவிழா எனப்படும் இரதோற்சவம் அழித்தலையும், மௌன உற்சவம் மறைத்தலையும், தீர்த்த உற்சவம் அருளலையும் குறிப்பாக உள்ளன.

மகோற்சவம் முடியும்வரை தினமும் இருவேளாகள் யாகசாலையில் அக்கினி வளர்த்து ஓம் செய்தல்; கொடிஸ்தம்ப பூசை; அபிடேகம்; வஸந்த மண்டப பூசை; சுவாமி எழுந்தருளி திரு உலா வருதல் என்பன விசேடமாக நடைபெறும்.

மகோற்சவ காலங்களில் தான் கும்பம், பிம்பம், ஸ்தம்பம், அக்கினி, சிவாசாரியர் ஆகிய ஜந்தையும் ஒருமத்துத் தரிசனம் செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது. மகோற்சவத்தின் சிறப்பு அம்சமாக இது அமைகின்றது.

கொடியேற்றம்

திருக்கோயில் நந்தி, பலிபீடம் என்பவற்றிற்குப் பின்னால் கொடிமரம் / கொடிஸ்தம்பம் / துவஜஸ்தம்பம் அமைக்கப் பட்டிருக்கும். இதில் நிகழும் கொடியேற்று வைவாய்மே கொடியேற்றம் அல்லது துவஜாரோகணம் எனப்படுகிறது.

கொடிச்சீலையில் வரையப்படுவன பின்வருமாறு அமையும்.

- ◆ சிவனுக்கு மகோற்சவம் நிகழின், இடபழும் சூழமும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும்.
- ◆ விநாயகருக்கு மகோற்சவம் நிகழின் முழிகமும் அங்குசமும் வரையப் பட்டிருக்கும்.
- ◆ முருகனுக்கு எனில் மயிலும் வேலும் வரையப்பட்டிருக்கும்.

இவற்றுடன் கண்ணாடி, பூரணகும்பம் முதலிய அஷ்டமங்களப் பொருள்களும் கொடிச்சீலையில் வரையப்பட்டிருக்கும்.

கொடியேற்றத்தன்று காலையில் வசந்தமண்டபத்தில் உற்சவமூர்த்தியை

அலங்கரித்து, வலமாகக் கொடிஸ்தம்பத் திற்கு முன்பாக எழுந்தருளுவிப்பர். பின்னர் கொடிச்சீலையைக் கோயிலை வலமாகக் கொண்டு வருவித்து கொடி மரத்திலுள்ள கயிற்றில் பிணைத்து அதற்குரிய கிரியையை நடத்துவார். இதன் மூலம் கொடி ஏற்றுவிக்க முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள், கின்னரர்கள், கிம்புருடர்கள் ஆகியோரை மந்திரச் சுலோகம் சொல்லி வரவழைப்பர். கொடியேற்றும்போது தரிசனம் செய்து கொண்டால் எல்லாத் தேவர்களையும் தரிசித்த பலனைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க, சிவாச்சாரியர் மந்திரங்களை உச்சாடனங்க் செய்ய, கொடி உயரத்தில் உள்ள பலகை வரை ஏற்றப்பட்டு, உறுதியாகக் கட்டப்படும். கொடியை ஏற்றப் பயன் படுத்திய தர்ப்பைக் கயிறு கொடிமரத்தில் வசமாகச் சுற்றிக் கட்டப்படும். பின்னர் கும்பத்து நீரினால் துவஜ தண்டத்தி னடியில் அபிடேகம் செய்யப்படும். தொடர்ந்து அன்னத்தினால் ஆன உருண்டைகளால் பலியிட்டுத் தூப தீபங்களால் அர்ச்சிக்கப்படும்.

கொடியேற்றியின் ஆலயத்தைச் சுற்றி எட்டுத் திக்குகளிலுமின்ஸ் திக்பால கார்களுக்கு, அஸ்திரதேவரைப் பல்லக்கில் அமர்த்திச் சுற்றிவரும்போது, உரிய மந்தி ரங்கள், ராகம், பண், தாளம், வாத்தியம், நிருத்தம் என்பவற்றால் ஒவ்வொரு திக்பாலகரையும் சந்தோ ஷிக்கச் செய்வார். இவ்வாறான நிகழ்வுகள் மகோற்சவம் முடியும்வரை, காலை மாலை இரு வேளா களிலும் இடம்பெறும். உற்சவ காலங்களில் கெட்ட தேவதைகளால் இடையூறுகள்

ஏற்படுத்தப்பட்டாமலும், உற்சவம் சிறப் பாக நடைபெறுதற்கும் அட்டதிக்கு பால கர்கள் அருள் பாலிப்பார்.

கொடிமரத்தின் அதிதேவதை சிவபெருமான். அதன் அமைப்பு சிவலிங்கத்தை ஒத்திருக்கிறது. எனவே கொடிமரம் சதா சிவரையும் அவர் ஆற்றும் ஐந்தொழில் களையும் குறிப்பாக உள்ளது. கொடிச் சீலையில் வரையப்பட்ட இடப தேவர் உயிரை/ஆஸ்மாவைக் குறிக்கிறது. தாங்கையை கயிறு பாசுமாகிய சுந்தமாயையை உணர்த்துகிறது. கொடி மரத்தில் இடபதேவர் ஏறவுவது என்பது உயிர் குண்டலினி சத்தியாகிய சுத்த மாயையைத் துணைக் கொண்டு, ஏனைய ஆதாரங்கள் வழியே முறையாக மேலே ஏறுவதைக் குறிப்பதாக உள்ளது. மேலே உச்சியில் உயிர் சிவத்துடன் சேர்ந்து பேரானந்த நிலையில் நிற்பதனை உணர்த்துவது கொடிமரத்தின் உச்சியில் இடபதேவர் திகழ்தல் ஆகும், என அறிஞர் விளக்குவார்.

வாகனத் திருவிழாக்கள்

ஏனைய நாட்களில் இரதோற்சவம் வரை, பகல், இரவு இரு வேளைகளிலும் வாகனத் திருவிழாக்கள் நடைபெறுவது வழக்கம். ஓவ்வொரு நாளுக்கும் என ஓவ்வொரு வாகனமும் உற்சவ மூர்த்தி களுக்குரிய வெவ்வேறு வகை அலங்காரமும் விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

தினமும் இரு வேளைகளிலும் யாக பூசை, கொடில்தம்ப பூசை, திக்குப்பலி என்பன நிகழ்த்தப்படும். தொடர்ந்து உற்சவமூர்த்திக்கு அபிடேக அலங்காரம், விசேட தீப ஆராதனை, சோடோபசாரம், வேதபாராயணம், பஞ்சபுராணம் ஒதல்

என்பன நடைபெறும். அதன்பின் உற்சவ மூர்த்திகளை மங்கள வாத்தியங்கள்; கொடி, குடை, ஆலவட்டம், சாமரை; தீவர்த்திகள் சகிதம் எழுந்தருளச் செய்து, வாகனங்களில் அமர்த்தித் திருவுலா வரும் நிகழ்ச்சி இடம்பெறும்.

திருவுலாவின்போது, சாமரை வீசுதல்; குடை, கொடி, ஆலவட்டம் என்பவற்றைப் பிழித்தல்; தீவர்த்தி பிழித்தல்; வாகனங்காவுதல்; உற்சவ மூர்த்திகளுக்குப் பின்னால் பஜனை செய்தல் என்பன சிறந்த தொண்டுகளாகும்.

உள்வீதியை வலம் வந்து, உற்சவ மூர்த்திகள் ஈசான மூலையை அடைந்ததும், யாகசாலையில், யாக குண்டத்தில் பூர்ணா குதியும் தொடர்ந்து தூபதீப ஆராதனையும் நடைபெறும். வெளிவீதியில் திருஉலா வரும்போது மண்டகப் படிகள் வைத்துப் பூசைகள் நிகழும்.

சிவன் கோயில்களில் சிவபெருமான், அம்பாள், விநாயகர், முருகன், சண்டேகர் ஆகிய ஐந்து மூர்த்திகளும் உலா வருவார். வாகனத் திருவிழாக்கள் இறைவனின் காத்தல் தொழிலைக் குறிக்கும்.

கோயில்களுக்கு நேரில்வந்து சவாமி தரிசனம் செய்ய இயலாதவர்கள் இருப்பார். நோயாளிகள், ஆசௌசம் உள்ளவர்கள், ஊனமுற்றோர், வயோதிபர் என்போர் இதில் அடங்குவார். இன்னுஞ் சிலர் இயல்புகள், வசதிகள் இருந்தும் கோயிலுக்கு வந்து வழிபாடு செய்யத் தயங்குகிறார்கள். இத்தகையவர்களுக்கும் அருள்பாலிக்கும் நோக்குடன் இறைவன் வீதி உலா வருகிறார்.

ஆலயம்

திருமாருக விநாபானந்தவாரியார் அவர்கள்

அறிவு நிறைந்த ஆண்றோர்கள் நமது பாரத தேசத்தில் ஆலயத்தை அமைத்து அன்புடன் வழிபாடு புரிந்துள்ளார்கள். பண்டைக்காலத்து மன்னர்கள் தமது அரண்மனையிலும் பொரிதாகத் திருக் கோயில்களைப் புதுக்கிப் பாரதநாட்டிற்கு அழியாத புகழை நிலைநாட்டினார்கள்.

மலையே இல்லாத சோழவள நாட்டில் உள்ள தஞ்சையில் ராஜராஜசோழன் வானம் ளாவிய கோபுந்தையும் திருமதில்களையும் மண்டபங்களையும் என்றென்றும் அழியாத நிலையில் சிலையினால் புதுக்கினான். இன்று தஞ்சையில் ராஜராஜசோழன் அரண் மனையிருந்த அடிச்சவுடு கூடத் தெரிய வில்லை. அவன் புதுக்கிய ஆலயம் அழியப் புகழுடன் விளங்கு கின்றது. அதேபோல மதுரையில் பாண்டிய மன்னர்கள் வாழ்ந்த அரண்ணையோ அரண்மனையின் தூண் களோ காணப்பட வில்லை. பாண்டிய மன்னர்கள் கட்டிய மீனாட்சி அம்மையின் கோயில் ஒன்றே நிலைத்து நிற்கின்றது.

சுந்தரமாற பாண்டியன் திருவானைக்கா என்னும் திருக்கோயில் நான்காவது சுற்றுப் பிரகாரத்தில் தெற்கு மதில் புதுக்கினான். சுந்தரமாற பாண்டியன் வாழ்ந்த வீடோ அணிந்த அணிகலன்களோ இன்று காணப் பெறவில்லை. அம்மன்னவன் புதுக்கிய அம்மதில் இன்றும் நின்று காட்சி தருகின்றது. இதனை அருணகிரிநாதரும் தமது திருப்புகழில் வியந்து கூறுகின்றார்.

“துங்க கஜாரனியத்திலுந்தம்

சம்பு தடாக முடுந்த தட்சின

சுந்தர மாறன் மதிற்புத்துறை யெருமாளே”.

அருள் ஒளி

கச்சியம்பதியில் பல்லவ மன்னன் புதுக்கிய கைலாசநாதர் திருக்கோயிலின் அளவுபடுத்த முடியாத வித்தகச் சித்திரப் புதுமைகளை இன்று மேனாட்டவரும் கண்டு வியந்து படமெடுத்துச் செல்வதை என்னும்போது உள்ளம் இறும்புதெய்து கின்றது. இன்று பாரதநாட்டில் அழியாத செல்வங்களாக - புகழின் கருவுலங்களாக - சமயச் செல்வங்களாக - நமது ஆலயங்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

இனிப் பொன்னும் வெள்ளியும் ஏராளமாக இருந்த பண்டைக்காலத்து மன்னர்கள் கைலாதி கைலம் நாணயங்களைச் செலவழித்து ஜந்து பிரகாரங்கள், ஏழு பிரகாரங்கள், ஆயிரங்கால் மண்டபம், கோபுரம் முதலியவைகளை அமைத்துப் பலப்பல ஆலயங்களைப் புதுக்கினார்கள். இவ்வண்ணம் புதுக்கிய மன்னர்கள் மூலஸ்தானத்தில் திருவுருவைக் கல்லி னாலும், எழுந்தருளும் உற்சவமூர்த்தி யைச் செம்பினாலும் அமைத்தார்கள். எத்தனையோ கைலம் செலவழித்துக் கோயில் புதுக்கிய மன்னர்கள் தங்கத் தாலும் வெள்ளியினாலும் உருவங்களை அமைத்திருக்கலாமல்லவா? அவர்களிடம் தனமும் மனமுமிருந்தும் தங்கத்தாலும் வெள்ளியினாலும் திருவுருவங்களை அமைக்காமல் கல்லாலும் செம்பாலும் அமைத்த காரணம் யாது? கூர்த்த மதியுடையார் இதனை ஆய்ந்து உண்மை காணும் கடமையுடையவராவர்.

இறைவன் ஒளி உருவமாக விளங்கு கின்றனன். “சோதியே சுடரே! சூழோளி

விளக்கே”, “ஒளிவளர் விளக்கே”, “மறைய நின் றுளன் மாமணிச் சோதியான்”, “தீப மங்கள சோதி நடமோ நம”, “பிரமமாப் நின்ற சோதிப் பிழும்பு” என்ற திருவாக்குகளினால் அறிக.

உலகில் காணப்படும் பொருள்களில் கல்லில் நெருப்பு அதிகமாகத் தங்கி யிருப்பது கண்கூடு. ஒரு கல்லை மற்றொரு கல்லால் தட்டினால் நெருப்பு உடனே வெளிப்படுகின்றது. சிவ வேள்வி வளர்த்து அச் சிவ வேள்வியில் எழும் சிவவொளியை நிறைகுடமாகிய கும் பத்தில் சேமித்து அக்கும்பந்ரால் நெருப்பு நிறைந்துள்ள கல் விக்கிரகத்தை அபி ஒஷகம் புரிந்து பெரியோர்கள் கல் விக்கிரகமாகிய கடவுளை நிறுவினார் கள். எனவே சோதிமயமான ஒளியின் ஆற்றல் அக்கற்சிலையில் அமைந்திருக்கின்றது.

இனி திருவீதியில் எழுந்தருளி வரும் உற்சவ மூர்த்தி செம்பினால் அமைந்துள்ளது. அதன் காரணம் கூறுதும் ஊருக்கு வெளியே அமைந்துள் மின் ஆற்றலை (electricity) ஊருக்குள்ளே பாய்ச்சும் கம்பி செம்பினால் அமைந்திருப்பதைக் காண்க. செப்பு கம்பிக்குப் பாய்ச்சும் ஆற்றல் உளது. ஆகவே மூலஸ் தானத்தில் சேமித்துள்ள தெய்வ மின்சார ஆற்றலை ஆன்மாக்களின் உய்வுகருதி திருவீதியில் பாய்ச்சுகின்ற உற்சவமூர்த்தியைச் செம்பினால் அமைத்த நமது முன்னோர்களின் மதிநலத்தை உன்னும் பொழுது உள்ளும் உருகுகின்றது. இன்று கண்கூடாக விளங்கும் இந்த சாதனங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்ன ரேயே, பல ஆண்டுகளுக்கு முன், தாமிர விக்கிரகத்தைச் செய்து அதன் மூலம் ஆன்மாக்களுக்கு நமது முன் னோர்கள் நன்மை புரிந்தார்கள்.

மேலும் இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றான். ஆதலால் இறைவனை ஆயைத்தில் சென்றுதான் வணங்க வேண்டுமா? இருந்த இடத்திலிருந்தே வணங்கினால் போதாதா? என்று கூறுவாருமளர்.

இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருப்பினும் ஆயைத்திலுள்ள திருவருவத்தில் விளங்கித் தோன்றுகின்றனன். பசுவின் உடம்பு முழுவதும் பால் நிறைந்திருக்கின்றது. பாலைப் பெற முயக்கின்ற ஒருவன் அதன் கொம்பையோ காதுகளையோ வாலையோ வருடினால் பால் கிடைக்குமா? என்ன கிடைக்கும் என்பதனைக் கூறுவேண்டாமே! எனவே பால் பெறவிரும்புவோன் பசுவின் மடியை வருடிப் பால் பெறுவதுபோல், இறைவனை திருமுன் நின்று வழிபட்டுத் திருவருளைப் பெறுதல் வேண்டும்.

இனி, கம்பிகளில் மறைந்து நிற்கும் மின்சார ஆற்றல் மின்சார விளக்கின் மூலம் வெளிப்படுவதுபோல் எங்கும் திருக்கோயிலின் திருவருவங்கள் மூலம் பெறுவது எனிய முறையென உணர்க.

எனவே நமது முன்னோர்கள் கல்லையும் செம்பையும் கடவுளைக் கருதி மூட நம்பிக்கையினால் வழிபட்டார்கள் எனக் கருதுவது பேதமையாகும். கல்லிலும் செம்பிலும் அமைந்துள்ள அருளாற்றலையே அவர்கள் கடவுளைன்று கருதி வழிபட்டார்கள். நம்மையும் வழிபடுமாறு வழிகாட்டினார்கள். கடவுளின் திருவருளைப் பெற்று, கடவுளுடன் உறவாடிய நால்வர்களும், ஆழ்வாராதிகளும் தலங்கள் தோறும் நடந்து சென்று கோயில் வழிபாடு செய்தார்களென்றால் அதன் பெருமை

அளவிடற்கரியதன்றோ? ஆயைங்கள் தோறும் சென்று வழிபடுவோர் உள்ளத்தை, ஆண்டவன் தனக்கு ஆலயமாகக் கொண்டு எழுந்தருளகின்றான். திருமூலர் இதனை எளிதாகத் தெரிவிக்கின்றார்.

**“நாடும் நகரமும் நற்றிருக்கோயிலும்
தேழுத் திரிந்து சிவபெருமா வென்று
யாடுமின்; யாழிப் பணிமின்சுபாரிந்தபின்
கூடிய வெஞ்சுந்து கோயிலாய்க் கொள்வனே”**

திருவருள் பெற்ற அநுபுதிச் செல்வர்களும் நியதியாக ஆலயங்கு சென்று வழிபட்டார்கள் என்று உணர்க. பாண்டிய நாட்டின் முதலமைச்சராகத் திகழ்ந்த மணிவாகப் பெருந்தகையார், ‘புத்தெளிர்’ கோமான் நின் திருக்கோயில் தூகேன், மெழுகேன், கூத்தாடேன்’ என்று கூறுகின்றனர்.

மனிதனைப் புனிதனாகக் செய்வது ஆயைம். தெய்வ அருளாற்றல் அங்கே நிலவிக்கொண்டு இருக்கின்றது. அங்கு சென்று வழிபடுவோரது வினைகளாகிய பஞ்சப் பொதிகள் திருவருளாகிய அனற் பொறியால் வெந்து சாம்பராகின்றன. இப்பர நலன்கள் எளிதில் எய்துகின்றன. மார்க்கண்டேயராதி மாதவரும் சீலமுடன் ஆயை வழிபாடு செய்தனர். சிவஞான போதம் 12ஆவது சூத்திரம், அரூட்பயன் பெற்ற ஆன்றோரும் வாசனா மலம் தாக்காதிருக்கும் பொருட்டு ஆயை வழிபாடு புரிவது இன்றியமையாதது என்று இயம்புகின்றது.

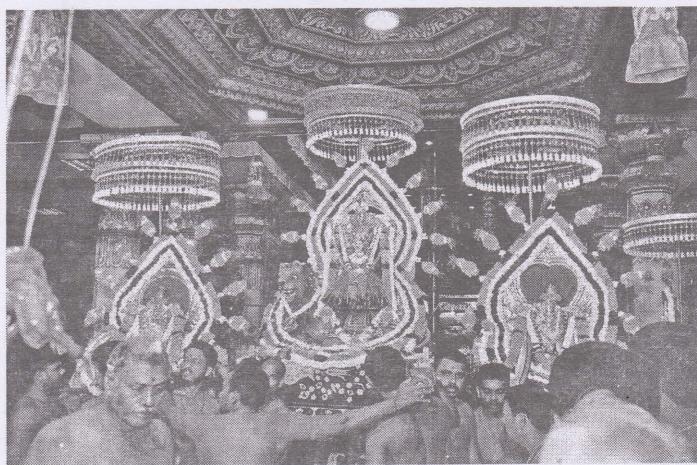
**“செம்மல் நோள்றாள் சேர வெட்டா
அம்மலம் கழ்கீ வள்பவாடு மர்கீ
மாற நேயம் மழந்தவர் வேறும்
மூலயம் தாறும் அருளைத் தொழுமே”.**

நவராத்திரி நாயகியே!

கண்ணுக்கு ஒளிதரும் கண்ணுடை நாயகி என்
எண்ணத்தில் நிறைந்தருள்வாய் எம்குல தேவி நீ
விண்ணேனாரும் உலகேழும் படைத்தருளும் பொன்மகளே
பண்ணியாச் சிறுமி நான் பாடவந்தேன் பா அருள்வாய்
சொல்லுக்கு சொல் தருவாய் சொல்லுக்குள் பொருள் ஆவாய்
கல்லுக்கும் கவி அருளும் கலைமகளே நலம் தருவாய்
நாட்டரசன் கோட்டையிலே நடைபயிலும் பொன்மயிலே
பாட்டரசன் கம்பன் தினம் பார்த்திருக்கும் பொன்னழுகே
அழுகுணிச் சித்தரவர் அமர்ந்திருக்கும் மேடையிலே
அழுகுடனே வீற்றிருந்து அருள்சரக்கும் கலையழுகே
கண்ணின் மணி நீயே கனிந்துன்னைத் தொழுதாலே
கண்ணீர் பெருகுதடி கள்ளமனம் உருகுதடி
உண்மை நிறைந்திருக்கும் உள்ளத்தில் வாழ்பவளே
பெண்மைப் பேரொளியே பெருங்கனலே வரமருள்வாய்
நவராத்திரி நாயகியே நானிலமும் போற்றுதடி
நாவார உண்ப்பாட நங்கையரே வரமருள்வாய்.

- பார்வதி ரோமச்சந்திரன்

ஒன்பதாம் நாள் திருவிழா
அம்பாள் சிவலிங்க சமேதரராக வீற்றினக்கும் காட்சி

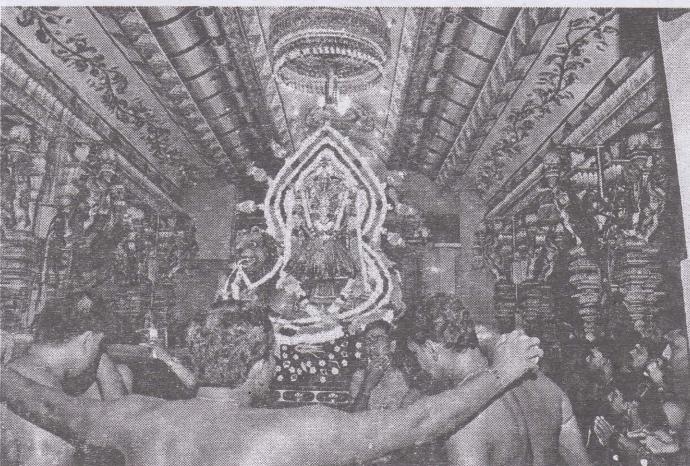

விநாயகர், முருகன்
 சமேதரராக
 அம்பாள்
 எழந்தஞ்சிவங்கும்
 காட்சி

வசந்தமண்பத்தில் தலைவர் செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி
ஐ.ந.திருமுருகன் அருளூரை வழங்குகின்றார்.

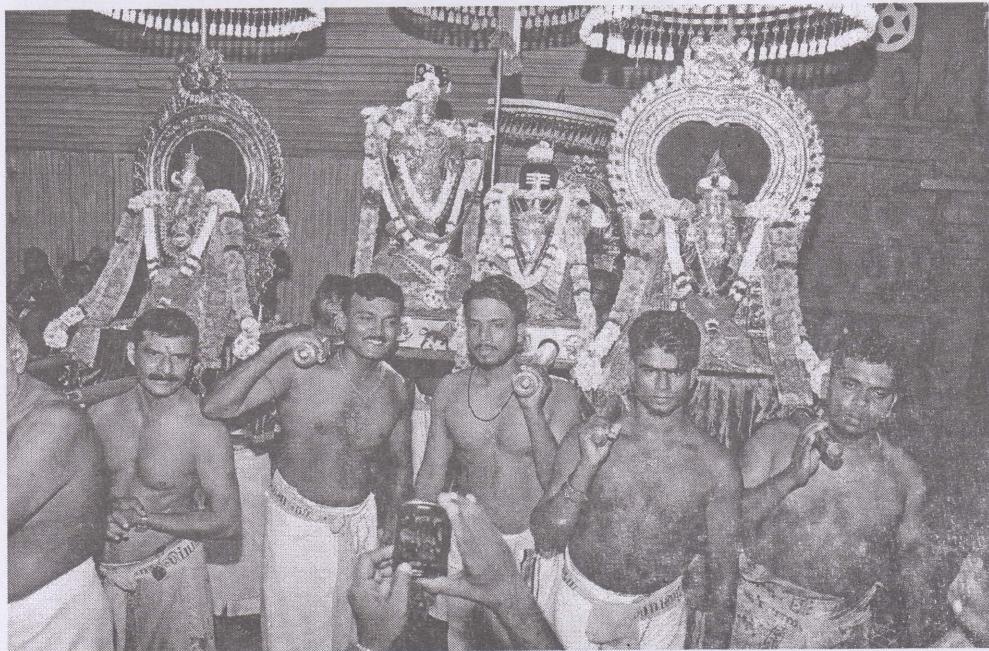

வசந்தமண்பத்தில்
கீரிமலை
நகுலேஸ்வர
தேவஸ்தான பிரதம
ஞந ராஜராஜ ஸ்
நகுலேஸ்வரக்
ஞநக்கள்

அம்பாள் திருவீதி
உலாவநும் காட்சி.

வசந்தமண்பத்தில் தீபாராதனை திருமுறை ஒதல்

அம்பாள் சிவலிங்க சமேதரராக திருவ்தி உலாவஞ்சும் காட்சி

சப்பைரத்தில் அம்பாள் விநாயகர், முருகன் சமேதராக
எழுந்தருளி வரும் காட்சி

தேரில் அம்பள எழுந்தருளி வரும் காட்சி

வணங்குகிறோம்

திருப்பணாந்தாள் ஆதீன இணைமுதல்வர் யந்மத். சுந்தரழார்த்தி தம்பிரான் சுவாமிகள் சமாதி அடைந்தார்.

எங்கள் தேவஸ்தானத்துக்கு வருகை தந்து எம்மை ஆசீர்வதித்த பெரியாரை நினைவு கூறுகிறோம்.

கிந்தியா திருவொண் னாமலையில் நடைபெற்ற அரனாள் அறக்கட்டளையின் திருமந்திர மகாநாடு 26-09-2016 முதல் 28-09-2016 வரை சிறப்பாக நடைபெற்றது. கிளஸ்கையிலிருந்து எமது தேவஸ்தானத்தலைவர் கலாநிதி. ஆறு.திருமந்திர அவர்கள் கலந்துகொண்டு சிறப்புரையாற்றினார்.

கைவம்

கைவம் என்பது சிவசம்பந்தருடையது. தில (எள்) சம்பந்தமுடையது கைவம்; சிலா சம்பந்தமுடையது கைவம்; அது போல் சிவபந்தமுடையது கைவம். எனவே சிவம் என்று உளதோ அன்றே கைவம் உளது. ஆகவே தொன்மையும் நன்மையும் படைத்து. ஏனைய சமயங்கள் ஒவ்வொரு குருமார்களால் தோன்றியவை; அதனால் அந்த சமயங்கள் அந்தந்தக் குருமார்களின் பெயர்களாலேயே அமைந்துள்ளன.

கைவ சமயம் எல்லாச் சமயங்களையும் தனக்கு அங்கமாகக் கொண்டு தாயகமாக விளங்குவது. எந்தச் சமயத்தையும் புறக்கணிக்காது தமுவி நிற்கும் சமரசமுடையது. ஒரு தாய் தன் குழந்தைகளைத் தமுவுபது போல் என அறிக்; இச்சமயத்தின் பெருமையை அநுபூதிமானாகிய தாயுமானார் அருளிச் செய்த தண்டமிழ் வாக்கால் அறிக்.

“கைவ சமய மேசமயஞ் சமயா தீதம் யழும் பொருளைக் கைவந்திடவே மன்றுள்வெளி காட்டுமிந்தக் கருத்தைவிட்டும் பொயிவந் துழலுஞ் சமயநறி புகுதவேவன்டாம் முத்திதருந் தெய்வ சையைக் காண்பதற்குச் சேரவாருஞ் சகத்திரே”

“கீயல்பென்றுந் திரியாமல் கீமய மாதி எண்குண்மூங் காட்டியன் யால்கீஸப மாகியிப் பயன்ருளப் பொருள்கள்பரிவார மாகியிப் பண்புறவுஞ் சௌபாண பஶுங் காட்டி மயலறுமந் திரஞ்சிகையை சோதி டாதி மற்றங்க நூல்வணங்க மெளன மோலி அயர்வறச்சென் ஸியில்கைவத்து ராசாங் கத்தில் அமர்ந்ததுவை திகைவம் அழகி நந்தோ”.

“அந்தோா ததிசயமிச் சமயம் போலின் றறினுரைல்லாம் நடுஅறிய அணிமா ஆதி வந்தாழத் திரிபவர்க்கும் பேசா மோனம் கைவத்திருந்த மாதவர்க்கும் மற்றும் மற்றும் கிந்த்ராதி போகநலம் யெற்ற பேர்க்கும் கீதுவன்றித் தாயகம்வே றில்கலை கில்கலை சுத்தான கற்பகம்போல் ஒருளைக் காட்டத் தக்களெந்தி கிந்தெந்தியே தான்சன் மார்க்கம்”

சிவம் என்பது அன்பின் வடிவமாகும்.

“அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப்பாரே”

என்பார் திருமூலர்

எனவே சைவ சமயம் என்பது அன்புச் சமயமாகும்.

“எவ்யிரும் என்னுயிர்போல் என்னி இரவ்கவும் நின்

தெய்வ அருட்கருணை செய்யாய் யராயரலே”

என்பதுதான் சைவ சமயத்தின் உயிர்நாடு.

எல்லா உயிர்களும் ஈசன் தங்கியிருக்கும் கோயில்களே ஆகும். எனவே ஈசன் மேல் பட்ட அடி எல்லா உயிர்களின் மேலும் பட்டது என்று மகாபாரதமும், திருவிளையாடற் புராணமும் கூறுகின்றன. விஜயன் வில்லால் அடித்த அடி அணு முதல் அகிலாண்டம் வரை, புழு முதல் உருத்திரன் வரை, எல்லோர் மீது எல்லாவற்றின் மீதும் பட்டது. பாண்டியன் வைகையாற்றின் கரையில் வந்திக்கு ஆளாக வந்த பரமனைப் பிரம்பால் அடித்தபொழுது, அவ்வண்ணமே எங்கும் அவ்வடி பட்டது. இதனால் இறைவன் எல்லா உயிர்களிலும் உயிர்க்குயிராய் நிறைந்திருக்கின்றான் என்பதனை அறிக்.

பரஞ்சோதி முனிவர் அடியிற்கண்ட இரண்டு அழகிய பாடல்களில் இதனை விளக்குகின்றனர்.

“வள்ளல்தன் கோபங்கண்ட மாறுகோல் கையரஞ்சி
தள்ளநும் சிச்னத்தராகித் தட்ககை தொட்டித்துப் பற்றி
உள்ளொடு புறம்கீற் மேலைய் உயிர்தொறும் ஒளிந்து நின்ற
கள்வனை கீவன்தான் வந்தி யாளெனக் காட்ட நின்றார்.”

“கண்டனன் கனன்ற வேந்தன் கையில்பொற் பிரம்பு வாங்கி
அண்டமும் அளவிலாத உயிர்களும் ஒரு மாகக்
கொண்டவன் முதுகில் வீசிப் புதைத்தனன் கைடை யோடு
மன்டனை உடைப்பில் கொட்ட மறைந்தனன் நிறைந்த சோதி”

ஆகவே சைவசமயத்தைக் கடைப்பிடிப்போர்கள் எனது, யான் என்ற இரண்டையும் தள்ள வேண்டும்; எவ்ரும் யாவும் யான் எனக் கொள்ளவேண்டும். இதுதான் எல்லா நூல்களின் முடிந்த முடிவு. ஆன்றோளின் அநுபவ உண்மை. இந்த கொள்ளிலும் தேனெனும் கலைகள் கற்பினும் பயனில்லை. இதனைப் பரம அநுபவ ஞானியான அருணகரிநாதர் இரண்டு வரிகளில் உபதேசிக்கின்றனர்.

“எனதி யானும் வேறாக எவ்ரும் யாதும் யானாகும்

இதய பாவனை தீதம் அருள் வாயே”

- திருப்புகழ்

“யான்னை தென்னும் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த உலகு புகும்”

எனத் திருவள்ளுவரும்திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றார். எனவே சைவசமயிகள், எனது யான் என்ற புறப்பற்றையும் அகப்பற்றையும் அறவே களைந்து, இறைவனைத் தன்னுள் கண்டு, எல்லாப் பொருள்களிலும் அப்பரமனைக் கண்டு அது அதுவாய் ஒன்றுபட்டு நின்று, அவ்விறைபணியில் வழுவாது நின்று, மும்மஸ்களும் நீங்க, இறைவன் செம்மலர் நிழலில் ஓங்கிப் பேரானந்தப் பெருவாழ்வில் திளைத்தல் வேண்டும்.

“அவனே தானே யாகிய வந்நெறி
ஏக னாகி யிறைபணி நிற்க
மலமாகய தன்னொடு வல்வினை யின்டே”

என்ற சிவஞானபோதம் 10-வது சூத்திரம் உபதேசிக்கின்றது.

ஆகவே, சைவ சமயம் அருமையும் எளிமையும் உடையது. இதில் உள்ள உண்மைகள் எல்லோரும் ஒப்பழுந்தது. முடிந்த முடிவு சைவசித்தாந்தம் ஆகும்.

இப்புனிதமான மனிதப் பிறப்பெடுத்த நாம் அனைவரும் சைவசமய நெறி நின்று ஈடேறும் வண்ணம், இச்சமய உண்மைகள் உபதேசித்த குரவர்கள் நால்வர்கள். “தாவில் சராசரமெல்லாம் சிவம் பெருக்கும் பிள்ளையார் திரு அவதாரம் புரிந்தார்” என்ற திருவாக்கின்படி சம்பந்தர் முதலிய நால்வர்கள் சிவம் பெருக்க வந்தவர்கள். அவர்கள் பாடித்தந்த தேவார திருவாசகங்களும், ஏனைய ஆண்றோர்கள் பாடிய அருள் நூல்களும், ஆக 12 திருமறைகள் தோத்திரங்கள். மெய்கண்டார் முதலியோர்கள் நம்பொருட்டு உணர்த்தியருளிய சாத்திரங்கள் பதினான்கு. தோத்திரங்கள் 12; சாத்திரங்கள் 14. சைவ சமயிகள் இவற்றைப் பெற்றுப் பூசித்து வாசித்துப் பெருநலம் பெறவேண்டும்.

எங்கும் சிவத்தைக் காணவேண்டும். தவத்தைச் செய்யவேண்டும். எம் மத்தையும்பழிக்கக்கூடாது.

“விரிவிலா அறிவினார்கள் வேறொரு சமயங்கே செய்து

எரிவினாற் சொன்னா ரேனும் எம்பிராற் கேற்ற தாகும்”

என்பது அப்பர் திருவாக்கு.

எச்சமயத்தினர் எத்தேவரை வணங்கினாலும் அத்தேவராக நின்றுஅருள்புரியும் முழுமுதற் பரம்பொருள் சிவமேயாகும்.

“யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர் அதீதெய்வ மாகியாங்கே
மாதொரு பாகனார்தாம் வருவர்”

என்பது சிவஞான சித்தியார்.

நன்றி : வாரியார் சிந்தனை விருந்து

கள்வருக்கும் கருணை

கருணை நிறைந்தவர்களே பெரியவர்கள். கருணையினாலேயே இறைவனுடைய கருணையைப் பெறமுடியும். நம்மினும் எனியார் மீது கருணை காட்டவேண்டும். உயிர்களின் மீது எல்லையற்ற கருணை வைக்கவேண்டும். அவ்வுயிர்களுக்கு வரும் துன்பங்களை நீக்கி, முடிந்தவரை உதவி புரிதல் வேண்டும். புலைகொலை தவிர்ந்த புனிதநூறியை மனித சமுதாயத்திலே பரப்புதல் வேண்டும்.

“கருணையே வழவாய் பிறர்களுக்கு குற்ற

குறந்துய ரசீச மாதிகளைத்

கருணாநின் ஏருளாற் றவிர்த் தவர்க் கிள்யாற்

தரவும்வன் புலைகொலை யிரண்டும்

ஒருவிய நெற்றி லுலைகலா நடக்க

உஞ்றவும் ஓம்பலந் தனிலை

மருவிய புகழை வழுத்தவும் நின்கன

வாழ்த்தவும் இச்சைகான் எந்தாய்.”

- திருவந்தீபா

இனி, பகைவனிடத்தும் கருணை காட்டுதல் வேண்டும். இராமர் தன் மனைவியைக் களவு செய்த இராவணன், முதல் நாள் போரில் தோல்வியுற்று வலிமை குன்றி நின்றபோது, அவனுக்கும் கருணை காட்டி, “இன்று போய் நாளை வா” என்று கூறிய அருட்பண்பை இங்கு நினைவு கூர்தல் வேண்டும்.

கொல்ல வல்ல அரவினாங்களுக்கும் கண்ணுதல் கடவுள் கருணை காட்டி அவைகளை அணிகலமாக அணிந்தருளினார். கைலைமைகளையைப் பேர்த்தெடுத்த இராவணனுக்கு நாளும் வாளும் வழங்கி அருள் புரிந்தார்.

“எவ்விழுந் தன்னுயிர்போல் என்னுந் தபோதனர்கள்

செவ்வறிதவ நாழகிசீந்தைவைய்ய தெந்நாளோ”

அதிகாலையில் ஆயை வழிபாட்டிற்குச் சென்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார், ஆங்கு இனி கணவனாவதற்குரிய இளைஞன் மாண்டது குறித்து, ஆற்றுவாரும் தேற்றுவாருமின்றிப் புலம்பி அழுது கொண்டிருந்த செட்டிப் பெண்மணியின் துன்பத்தைக் கண்டு, கருணை புரிந்து திருப்பதிகம் பாடி, இறந்த குமரனை எழுப்பிக் கொடுத்து, கருணை புரிந்தனர்.

ஆகவே, அடுத்தவருக்கு நேர்ந்த இடர்களைக் களைந்து கருணை புரிவோரே, குன்றாத புகழையும் தகவையும் பெறுகின்றனர். அவர்களை உலகம் சிந்தித்து வந்திருக்கின்றது.

கானகத்தில் தம்மை அவமானம் புரியவந்த தூரியோதனாதிகளைச் சித்திரசேனன் என்ற காந்தருவன் சிறைபிடித்துச் சென்றான் என்ற செய்தியைக் கேட்ட தருமார், கண்ணீருக்குத்து, உள்ளாம் பதறி, வீமார்ச்சுனரை அனுப்பி, சித்திரசேனனுடைய சிறையினின்றும் தூரியோதனாதிகளை விடுவித்து, அவர்களுக்கு ஆடையும் அணிகலன்களும் தந்து, இன்னுரை கூறி அனுப்பி யகருணைத் திறம் – இமய வரம்பினும் உயர்ந்ததன்றோ!

இனி வசவேசர் கள் வர்களுக்கும் கருணைபுரிந்து அருளிய அருள்திறத்தை உய்த்துனர்க.

வசவேசர் என்பவர் மிகுந்த கருணையுள்ளம் படைத்தவர். எல்லா உயிர்களையும் தன் உயிர் போல் பார்க்குந் தயாநிதி. ஒரு சமயம் பல்லாயிரம் ஏழைகட்கு அன்னதானம் புரிவாராயினார். அவர் வீரசைவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர். அங்கம் வேறு லிங்கம் வேறு இன்றி உடம்பில் சிவலிங்கத்தைத் தரித்தவர்கள் வீர சைவர்கள்; வீர சைவ மடத்தின் அதிபதி வசசேவர். மிகவுயர்ந்த உணவு ஆயத்தம் செய்யப்பட்டு, வருகின்ற வீர சைவ அதிதிகட்கு வழங்கப்பட்டது.

இரு கள்வர்கள் அங்கு வந்தார்கள். அவர்கட்குக் கடும்பசி காதையடைத்தது. முதுகுடன் வயிறு சேர்ந்து வற்றியது; கண் கழுன்றது. பசி என்ற நோய் ஒன்றுதானே சில மணிநேரங்கூடத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாதது. உனர்ச்சி முழுவதும் அற்றுப்போகுமாறு உயிர்களை வாட்டும் பொல்லாத நோய் பசி. அது வந்தால் மானம் முதலிய குணங்கள் பத்தும் பறந்து போகுமன்றோ?

பசியினால் வாடிய அக்கள்வர்கள் மெல்ல இங்கு வந்தார்கள். சிவலிங்கந் தரித்துக் கொண்ட வீரசைவர்கள் மட்டுந்தான் திருமடத்துள் நுழைந்து உண்ணலாம் என்ற கட்டுப்பாடு இருந்தது. அதனை அறிந்த அவர்கள், குப்பையில் கிடந்த இரு கத்திரிப் பிஞ்சுக்களை எடுத்து, ஒரு கந்தலில் முடித்து, கமுத்தில் சிவலிங்கம் போல் தொங்கவிட்டுக் கொண்டார்கள். மெல்ல வீரசைவர்களுடன் மடாலயத்துள் நுழைந்து, அடியவர்கள் மத்தியில் அமர்ந்து கொண்டார்கள். இலையில் அறுசுவை உண்டியும் படைக்கப்பெற்றது.

இறுதியில் தலைவராகிய வசவேசர் கற்புரம் ஏற்றிய தட்டை ஏந்தி வந்தனர். அடியவரை அரனாராக எண்ணி வழிபடுகின்ற வழக்கம் பூண்ட அவர், ஆராதனை புரிந்து கொண்டு வந்தார். பந்தியில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் தமது கமுத்திலுள்ள சிவலிங்கத்தை எடுத்து, அன்னத்திற்கு முன்காட்டி அன்னத்தைச் சிவலிங்கத்திற்கு நிவேதனம் புரிந்தார்கள்.

இடையே அமர்ந்துள்ள கள்வர்கள் இதனைக் கண்டார்கள். என் செய்வார்கள்? அவர்கள் தமது கமுத்திலுள்ள கத்தாரிக்காயை அவிழ்த்துக்காட்ட முடியுமா? இது வஞ்சனைச் செயல் என்பதை மற்றவர் அறிந்தால், என்புமுறிய அடித்துக் கொன்றுபோடுவார்கள்.

இப்படிச் சிவலிங்கத்தைக் காட்டி நிவேதிக்கின்ற ஒரு வழக்கம் உண்டென அறியாது இந்த வில்லங்கத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டார்கள். ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து இஞ்சி தின்ற மர்க்கடம் போல் விழித்தார்கள்; உள்ளத்தில் உள்ள கள்ளம் முகத்தில் வழிந்தது.

ஆராதனை புரிந்துவரும் தலைவராகிய வசவேசர் இதனையுணர்ந்து கொண்டார். கருணை நிறைந்த அவர் திருவுள்ளம் உருகியது; கண்ணீர் பெருகியது. “அந்தோ! பாவம்! பசி ஏனோர்க்கும் உரியதுதானே. பசியின் கொடுமையால் இவர்கள் மாறுபட்ட வேடம் புனைந்து வந்துள்ளார்கள். இதனை மற்றவர்கள் அறிந்தால் செற்றமுடன் சீரித் தண்டிப்பார்கள். பிறைமதியனிந்த பெருமானே! கருணைக் கடலே! கண்ணருட்குன்றே! அடியேன் உனது திருவடி மலரை இடையறாது நினைப்பது உண்மையாயின், இக்கள்வர்கள் கழுத்தில் நீ வந்து எழுந்தருளவேண்டும்” என்று மனத்துள் ஒரு கணாந் தியானித்தனர்.

தியானித்த பின், “அடிகள்மாரே! கழுத்தில் உள்ள சிவலிங்கத்தை எடுங்கள். நிவேதனம் புரியுங்கள்” என்றார். அவர்கள் “இல்லை, இல்லை” என்று கூறி மிரள மிரள விழித்தார்கள். வசவேசர், “நீங்கள் கழுத்தில் உள்ள சிவலிங்கத்தை எடுங்கள்” என்றார். உடனே அவர்கள் கழுத்தில் உள்ளதை அவிழ்த்தார்கள். கத்தரிக்காய் சிவலிங்கமாக மாறியது. அவர்கள் அது கண்டு அதிசயமுற்றார்கள். கண்ணீர் சிந்தினார்கள். தமக்கு அவர் காட்டிய கருணையை நினைந்து உருகினார்கள். அவர் அடிமலர் மீது வீழ்ந்து அழுதார்கள். தொழுதார்கள். தமது குற்றத்தை நினைந்து வருந்தினார்கள், திருந்தினார்கள். அது தொடங்கி அடியாராக ஆனார்கள்.

“வெள்ளவேணிப் பெருந்தகையான் செய்யறை மெய்யானால்
கள்ளவேடம் புனைந்திருந்த கள்வரெல்லாம் களங்கமறும்
உள்ளமோடு மெய்யறை ராக்கிள்ளத் துள்ளமருள்
வள்ளலாரும் வசவேசன் மலர்த்தான் தகையால் வணங்குவோம்.”

இங்மிகச் சிந்தனை

மனதை ஒருமுகப்படுத்துவதன் மூலம் புலன்களையும் மனதையும் அதிலிருந்து பிரிக்க முடியும். உலகம் நமக்கு நிலையான திருப்தியைத் தரமுடியாது. எனவே இறைவன்தான் நம் எல்லோருக்கும் ஒரே புகவிடம். நிலையான இன்பம் தரும் இறைவனை அடைவதற்காக அழியக்கூடிய சுகங்களைத் தரும் இந்த உலகத்தை விட்டுவிடுவோம். அடையமுடியாதது போலத் தோன்றினாலும் மிகவும் உயர்ந்த ஆன்மீக இலட்சியத்தை அடைவதற்காகப் பாடுபடுவதை நாம் நிறுத்திவிடக் கூடாது. நமது இலட்சியமாக இறைவனை வைத்துக் கொண்டால், அந்த இலட்சியமே நம்மை மேல் நோக்கி இழுத்துச் செல்லும்.

பைந்துமிழ் வளர்த்த நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் (1878 - 1953)

சொக்கன் அவர்கள்

‘இலக்கியம் என்பது ஓர் அழகுக்களை. அது, மக்கள் வாழ்விலே முளைகொண்டு, அவ்வாழ்வின் செம்மைக்கு அடிப்படையான அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள்களாகிய கோடுகள் பரப்பி, அவைகளிலே விழுமிய நன்னெறிகளாய் பூக்களை மலர்த்துவது; அம்முகத்தால் மக்களை நன்மக்களாக்கி, அவர்தம் சிந்தனை சொற் செயல்களைத் தூய்மைப்படுத்தி, அவர்களிடத்திலே தெய்வத்தன்மையைப் பிறப்பிக்க வல்ல ‘அழகியலுணர்வை’ நல்குவது.’ என்று சோமசுந்தரப் புலவரின் ‘சிறுவர் செந்தமிழ்’ என்னும் கவிதை நூலின் முகவரையிலே, அவர் மைந்தர், பண்டிதர் சோ.இளமுருகனார் குறிப்பிடுகின்றார்.

‘அறம்பொரு ஸின்பம்வீ டடைத்நூற் பயனே’

என்பது நன்னூலாரின் கூற்று. பெரும்பாலும் மேலே கூறப்பட்டவற்றையே தங்கள் கவிதையாப்பின் குறிக்கோள்களாய்க் கொண்டு ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்கள் பாடல்களை இயற்றி வந்திருக்கின்றார்கள். தமிழகத்திலிருந்து தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் வெளியாகி, அவற்றின் செல்வாக்கினால் ஈர்க்கப்பட்டு இந்நாட்டினுள் என்று இலக்கிய மரபு இவ்வாறுதான் இருந்து வந்தது. இம்மரபின் வலிமையையும், செழுமையையும் இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத் தமிழ்க் குழுவினர் வெளியிட்ட, ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியத்திலே, நாம் மிகத் தெளிவாகக் காண்கின்றோம். ‘தெய்வம் என்பதோர் சித்தமுண்டாகி’ அச்சித்தத்திலே நின்று முகிழ்கின்ற பத்தியுணர்வையும், அருக்கோட்பாடுகளையும் எடுத்துச் சொல்லிப் படிப்போர் உங்களைப் பண்படுத்துவதே நோக்கமாக, ஈழத்துப் புலவர்கள் பாட்டியற்றினர். அவர்களின் வரிசையிலே எம் காலத்தில் நிகரற்ற விளங்கியவர் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர். அவர் பல்லாயிரக்கணக்கான கவிதைகளை இயற்றியுள்ளார். மனிதரைத் தெய்வீக வாழ்விற்கு ஆற்றுப்படுத்துவதாகிய பக்தியுணர்வே கொண்டிருக்கின்றது. ‘இறைவன் இவ்வுடம்பை ஆன்மாக்களுக்குக் கொடுத்தது, தம்மை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறுதற் பொருட்டே’ என நாவலர் பெருமான் வகுத்துச் சென்ற இலக்கணத்திற்கு, இலக்கியங்களாய்ப் புலவரின் பல பாடல்கள் இலங்கக் காணலாம்.

அவர் இயற்றியவற்றைப் பத்திப் பனுவல்கள் எனவும், சிறுவர் பாடல்கள் எனவும், தேசீய சமூகக் கவிதைகள் எனவும் முப்பிரிவுகளாய்ப் பிரித்து ஆராய்வது பயனுடையது. நவாலி அட்டகிரிப் பதிகம் (1910) கதிர்காமவேலவர் பதிகம் (1923), மானி மருதாலி விநாயகர் வரலாறும் பாமாலையும் (1923), கந்தவனநாதர் நான்மணி மாலையும் பதிகமும், திருப்பள்ளி எழுச்சியும் (1928), கட்டுடை வீரகத்தி விநாயகர் மீது திருவூஞ்சல் முதலியன (1928) யாழ்ப்பாணத்துப் பொலிகண்டிக் கந்தவனநாதர் அருள் ஒளி

நான்மணி மாலையும் பதிகமும் (1928), நல்லையந்தாதி (1931), நல்லூர் முருகன் திருப்புகழ் (?), சூரிய வழிபாடும், கோளறுபதிகமும் (1935), கதிரைச்சிலேடை வெண்பா (1935), ஊர்காவற்றுறை மேலக்கரம்பன்பதி முருகக் கடவுள் திருவுஞ்சல் (1941), கோலாலம்பூர் ஸ்கோட்டார்ட் சுப்பிரமணிய சுவாமி பேரில் திருப்பதிகம் முதலியன (1947), திருக்கேதீஸ்வரப் பதிகம் (1960), நாமகள் புகழ் மாலை (1951), நவாலியூர் அந்திரான் முருகப் பெருமான் திருவுஞ்சல் (1966), என்ற பதினெண்து சிறியநூல்களும், உயிரிளாங்குமரன் (1936) என்னும் பாட்டிடையிட்ட நாடக நூலும் புலவரவர்கள் செய்த பத்திப்பனுவல்கள் என்ற வரிசையுள் அடங்கும். சிறுவர் செந்தமிழ் அவராலே சிறுவர்க்கெனச் செய்யப்பட்ட கவிதைகள் அடங்கிய தொகுப்பாகும். தந்தையார் பதிற்றுப்பத்து, அன்னனயையும் தந்தையையும் முன்னரிதெய்வங்களாகய்க் கொண்டு பாடப்பட்டமையால், அதனையும் சிறுவர்க்கு வழிகாட்டும், ஒரு நூலெனக் கொள்வது பொருத்தமுடையத்து. மரதன் அஞ்சலோட்டம், இலங்கை வளமும், தாலவிலாசமும் என்பன தேசிய சமூக உணர்வினைத் தூண்டுங் கவிதைகளின் தொகுப்புக்களெல்லாம். இங்குத் தரப்பட்டுள்ள நூல்களின் தொகைகளைக் கொண்டும், வகைகளைக் கொண்டும் பார்க்கையிற் புலவரின் கவிதா நோக்கமும், அந்நோக்கம் எந்த அத்திவாரத்திலே எழுந்து நிலைத்தது என்பதும் நமக்கு நன்கு புலனாகின்றன.

தமிழினை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள், அது பத்தி நிலத்திலே வளர்ந்து செழித்த ஒரு விருட்சமெனவும், தமிழே பத்திக்குரிய மொழியெனவும் இயம்புகின்றனர். சங்கமருவிய காலத்திலே கரைக்காலம்மையாரின் பதிகத்திலும், அந்தாதியிலும் தொடங்கிய பக்தியுணர்வு, பல்லவர் காலத்திலே நால்வரதும், ஆழ்வாரதும் திருப்பாசுரங்களால் வளர்ச்சிபெற்று, சோழர் காலத்திலே குமரகுருபரசவர்மிகள் போன்றாரது சிறு பிரபந்தங்களிலும், அருணகிரியாரது திருப்புகழிலும் முகிழுத்து மலர்ந்து மணம் பரப்புதல் காணலாம். ஐரோப்பியர் காலத்திலும் தல புராணங்கள் முதலியன எழுந்தது உண்மையே. எனினும் அவற்றிலே அதீத கற்பனைகளும், செயற்கை வருணானைகளும் புகுந்து மக்களின் பத்திக்கு வழிகாட்டாது, வித்து வான்களின் அறிவுப் பொழுதுபோக்கிற்கு அவை விருந்தாகிப் பயனிடுந்தன. இந்நிலையில், காவடிச்சிந்துகள், கீர்த்தனங்கள், ஊஞ்சல், அந்தாதி, கோவை முதலானவை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே பெருமளவு தோன்றிக் கோயில்களிலும், சதசகலிலும் பத்தியை வளர்த்திட உதவின. இருபதாம் நூற்றாண்டிலே பூர்ச்சிப் போக்குக்களும், நாத்திக மனோபாவமும் மக்களிடையே பரவலாகத் தோன்றிய காலத்திலே இத்தகைய கவிதைகளும், பிரபந்தங்களுமே, பத்திக்குப் பாதுகாப்பரன் அமைத்தன என்று கூறல் வேண்டும். இவ்வகையிலே தமிழகத்திலே, கோபாலகிருஷ்ணபாரதி, அருணாசலக் கவிராயர், சுப்பிரமணியபாரதி, கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை ஆகிய கவிஞர்கள் செய்த பணி மிகப்பெரிது. அதனினும் ஒருபடி உயர்ந்த அளவிலே, மிகவிரிவான முறையிலே தமது பத்திப் பாடல்களால் ஈழத்தில் சிறப்பாக யாழிப்பாணத்தில் பத்தியைப் பேணிப்பாதுகாத்தவர், சோமசுந்தரப் புலவராவர்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்கள் பத்தியுணர்விற்குப் பெயர் பெற்றவை. யாழ்ப்பாணச் சைவமக்களின் சமய வாழ்க்கை, அவர்களின் கிராமங்களிலுள்ள கோயிலைச் சுற்றியே வளர்ந்து வந்துள்ளது. தேவார திருவாசகங்களைத் தமது ஆன்மீக வாழ்வின் உயிர்நாடியாக மக்கள் கொண்டு வாழ்ப்புவரெனினும், விழாக்காலங்களிலே தம் கோயில்களிலே அவ்வும் மூர்த்திகள் மீது பாடப்படும் ஊர்ச்சு பாடல்களையும், பதிகங்களையும், கேட்பதில் அவர்கள் பெருவிருப்புடையவர்கள். இவ்விருப்பத்தினை நிறைவு செய்யத்தக்க தகுதி வாய்ந்த செந்நாப்புலவர்களை நாடி அவர்களைக் கொண்டு பிரபந்தங்களைப் பாடுவிப்பது அவர்களின் வழக்கம். இவ்வகையில் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களே, புலோலிப் பசுபதீச்சரர் மீது திருவூஞ்சல் பாடி வழிகாட்டியுள்ளார். அவ்வழியினைப் பின்பற்றிப் புலவர் அவர்களும், தம்மை வந்தடைந்த கிராம மக்களின் தெய்வீக வாழ்விற்காய் அவர்களின் ஆலயங்கள் மீது சிறு பிரபந்தங்கள் பாடித் தந்திருக்கின்றார்.

இவ்வாறு பாடியவை தவிர ஈழத்துச் சைவ மக்கள் அனைவரும் ஒருசேர வணங்கி வழிபடுவனவாகின கதிர்காமம், நல்லூர் முதலிய திருத்தஸங்களில் எழுந்தருளியுள்ள முருகப் பெருமான்மீது புலவர் அவர்கள் கசிந்தருகிப் பாடிய பத்திப் பாடல்களும் மிகப் பலவாகும். ஏற்றப் பாடல்களைப் போலவும், அரிவுவெட்டுப் பாடல்கள் போலவும் கூட்டாகப் பாடி அக்கட்டுக் களியினிலே தெய்வ சாந்நித்தியத்தைக் காண்த்தக்கவாறு சுந்தப் பாடல்களாய் அவை அழகும், சுவையும், கவித்துவமும் பொதுளி விளங்குகின்றன.

“அரவுமதி நாறு கொள்கை யறுகுநதி குருகிள்ற

அசலமகள் பாதிகொண்ட - திருமேனி

அனிலநில நீர்விசம்பு பனிநிலவு தீ விரும்பு

மலரியுயி ராயடைந்த - பெருமாளே

திருநுகலி லேயேழுந்த சுஞ்சியிலே பிறந்து

திருமகளை லாவுகந்த - மலர்வாவி

சிறுகுழலி யாகியங்க ணறுவர்தநநு பர் மகிழ்ந்து

சிவை தழவ வாறுமொன்று வழவாகிச்

சிரமமொரு முவிரண்டு கரமுழய ராறிரண்டு

திருவிழிகள் நாலிறரண்டா - பொலிநாலு

திருவழக ஸோறிரண்டு மருஞ்சுவ மாகிவந்து

செகமறிய வேயெழுந்த - முஞ்சோ

வரையுநவ வேலெறிந்து திருத்தனுடல் சூரகண்டு

மயிலினோரு கோழிகொண்ட - திறலோனே

வலியவினை யோடவின்று விரையவர வேணுநன்று

மலியுநலை யூருகந்த - பெருமாளே.

என்ற நல்லூர் முருகன் திருப்புகழும்,

அதிரவநு மாணிக்க கஸ்கைதனில் மூழ்கி
 அன்பொரு சிவாயவென வநுண்றுபுசி
 முதிருமன் பால்நெஞ்ச முரகவிழி யருவி
 முத்துதிர மெய்ப்புளக முரவுரை நுளறப்
 புதியசெந் தமிழ்மாமாலை புகழ்மாலை கடழப்
 பொருவில்கந் தாசுகந் தாவென்று பாழக்
 கதிரமலை காணாது கண்ணென்ன கண்ணே
 காப்புர வொளிகாணாக் கண்ணென்ன கண்ணே.

என்ற கதிர்காமப் பாடவும் எம் உள்ளங்களைக் கனிவிக்க வல்லவை. பத்தியை மாத்திரமன்றிச் சமய தத்துவங்களையும் உருவக பாத்திரங்களின் வாயிலாய் வெளிப்படுத்திச் சாதாரண மக்களும் அவற்றை அறிந்துகொள்ள வகை செய்வதனை நோக்கமாய்க்கொண்டு, புலவர் உயிரிளாங்குமரன் நாடகத்தினை யாத்தளித்திருக்கின்றார். பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் 'சிவகாமி சரிதம்', கிருஷ்ணபிள்ளையின் இரட்சணிய யாத்திரிகம் என்பவை, முறையே சைவசிந்தாந்த நுண்பொருளையும், கிறிஸ்தவ தத்துவார்த்தத்தையும் உருவகித்துள்ளமை போலவே, உயிரிளாங்குமரன் நாடகமும் சைசமய மெய்ப்பொருளை உலகியலில் வைத்துத் திறம்படச் சித்திரிக்கின்றது. இது யாழ்ப்பாணத்திற்குரிய சிறப்பாகிய கந்தபுராண கலாசார மரபென்னாம்.

ஆன்மாவானது இறைவனின் திருவட்பார்வையினின்றும் விலகி, ஆணவச் சிறையிலுன்னே, சிற்றின்பத்துள் மூழ்கிக் கட்டுண்டு பின் ஞானம் வரப்பெற்று ஆணவச் சிறையை நீங்கித் திருவருள் கூட்டசென்று பேரின்பமாகிய முத்தியினை அடைவதைப் புலவர் இந்நாடகம் மூலம் நன்கு காட்டுகின்றார். இதிலே உயர்ந்த செந்தமிழ் நடையும், புலமை நலம் கனிந்த கவிதைகளும் பெருமளவு விரவியிருந்தபோதும், இடையிடையே சிந்து முதலான பொதுமக்களுக்குரிய பாவினங்களும் சொற்பிரயோகங்களும் கையாளப்பட்டிருப்பது புலவரின் பழைமையும் புதுமையும் இணைந்த கவித்துவ நோக்கினை நன்கு புலப்படுத்துவதாய் இருக்கின்றது. ஓர் உதாரணம் பின்வருமாறு :

சிவகாமித்தாய் : (ஏழை என்போல் - மெட்டு)

காலகண்டத் தெய்வமே

கலங்கிறேன் தியங்கிறேன் ..... கால
காலாதி காலமாய்க் காணவில்லை

ஏலாகை யாவினி என்ன செய்வேன்
எந்தனைப்பார் என்வினை தீர்..... கால

காணேனே மைந்தனை என்ன செய்தீர்
வீணே கலங்கிநா னொங்குன் உய்வேன்.... கால

என்னவின் றெந்தனுக் கேடுவரைப்பீர்
மன்னவா விப்பலனை யிசைப்பீர்

மாதுநானு மேது செய்வேன்.... கால

இவ்விசைப் பாடலிலே கலங்குறேன், தியங்கிறேன் ஏலாது, எந்தனை என்ற சொற்பிரயோகங்கள் பேச்சுத் தமிழிற்கே உரியவையாயினும், அவை ஒலிநயம் கருதிச் கையாளப்பட்டுள்ளமை நோக்கற்குரியது. இவ்வாறு சிற்சில இடங்களிலே எளிமையைப் புலவர் புகுத்தினாராயினும், அவர்தம் பாடல்கள், செந்தமிழ்ப் பிரயோகங்களையும், இலக்கண வரம் பிகவாமையையும் இன்றியமையாப் பொதுப் பண்புகளாய்க் கொண்டுள்ளன. சென்ற நூற்றாண்டுப் புலவர்களைப் போலச் சிலேடை முதலியன் அமைத்தும் அவர் பாடல்கள் இயற்ற வல்லவர் என்பதற்கு, அவர் இயற்றிய ‘கதிரைச் சிலேடை பெண்பா’ நூலே சான்றாகும்.

**வைத்த மணிப்பந்தல்களை மானமலி வீரர்களுங்
கத்திகை தூக்குங் கதிரையே – குத்திச்
செநுப்பா லழத்தானை சேர்வித்தான் சுரைச்
செநுப்பா லழத்தான் சிலம்பு.**

இவ்வெண்பாவில், ‘கத்திகை தூக்கும்’ என்பது கத்தியைக் கையிலே தூக்கும் எனவும், ‘பூமாலையைத் தூக்குகின்ற’ எனவும் இரு பொருள்பட அமைந்துள்ளது. ‘செநுப்பாலடித்த’ என்பது பாதுகையால் அடித்த எனவும், போரில் வெற்றிபெற்ற எனவும் சிலேடை நயம்பெறக் கையாளப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையான நூறு வெண்பாக்கள் கொண்ட நூலே கதிரைச் சிலேடை வெண்பாவாகும்.

கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை போலவே புலவரும் சிறுவர் பாடல்கள் பாடுவதிலே சிறந்து விளங்குகின்றார். கத்தாரிவெருளி ஆடிப்பிறப்பு, பவளக்கொடி, மனம் நிறைந்த செல்வன், இலவகாத்த கிளி, வாழையும் புலவனும் முதலான சிறுவர் பாடல்கள் மிகப் பிரசித்தமானவை. தமது ஆழந்த புலமையை மறைத்துக் கொண்டு சிறுவர்களோடு தாழும் ஒரு சிறுவராய் மாறிக் குதித்துப் பாடுகின்ற புலவரை, இப்பாடல்களினுடைய நாம் காணலாம். இலவகாத்த கிளி என்ற பாடலிலே, மூள்ளிலவ மரத்தை வருணிக்கும் பகுதி, அவரின் வருணனை ஆற்றலை நன்கு புலப்படுத்தும்.

**“செந்தியின் நாப்போலச் செழுந்த ஸிர்களீன்று
திருமாலின் நிறம்போலப் பசியதழை பொதுளி
நந்தாத நெஞ்சுந்தெஞ்சுபோற் கிளைகள்பல வோச்சி
நெஞ்காட்டி லோரிலவ மரம் பழத்தனன்றே”**

கத்தாரிவெருளியிற் கம்பீரமான சொல்லாட்சியும், கவிதா வேகமும் உவமை அழகும் பொலிந்து தோன்றி நம்முன்னே ஒரு கத்தாரித்தோட்டத்தையும், அங்குக் காவலாளி உருவத்திலே கண்ணிமைக்காது இரவுபகல் காவல்புரியும் வெருளியையும், சித்திரமாகத் தீட்டுகின்றன.

கத்தரித் தோட்டது மத்தியிலே நின்று
 காவல் புரிகின்ற சேவகா – நன்று
 காவல் புரிகின்ற சேவகா
 மெத்தக் கவனமாய்க் கலியும் வாங்காமல்
 வேலை புரிபவன் வேறுயார்? – உன்னைப்போல்
 வேலை புரிபவன் வேறுயார்?

கண்ணு மிகமையாமல் நித்திரை கொள்ளாமல்
 காவல் புரிகின்ற சேவகா – என்றும்
 காவல் புரிகின்ற சேவகா
 என்னி உன்னைப்போல் இருவுகலாக
 ஏவல் புரிபவன் வேறுயார்? என்றும்
 ஏவல் புரிபவன் வேறு யார்?

வட்டமான பெரும் பூசினிக் காய்போல்
 மஞ்சள்நிற உறுமாலைப் பார் – தலையில்
 மஞ்சள்நிற உறுமாலைப் பார்
 கட்டியிறுக்கிய சட்டையைப் பாரங்கே
 கைகளில் அம்பொடு வில்லைப் பார்
 கைகளில் அம்பொடு வில்லைப்பார்.

தொட்டு மறுக்காத மீசையைப் பார்உறை
 சோகிபோல பெரும் பல்லைப் பார் – கறைச்
 சோகிபோலே பெரும் பல்லைப்பார்
 கட்டிய கச்சையில் விட்டுச் செறுகிய
 கட்டை உடைவாளின் தேசுபார் – ஆகா
 கட்டை உடைவாளின் தேசுபார்.

என்று இவ்வாறாக ஒன்பது பாடல்களிலே கத்தரித்தோட்ட வெருளியின் உருவச் சிறப்பையும், அது அறிவுறுத்துகின்ற தத்துவத்தையும் புலவர் அழகுறக் காட்டுகின்றார்.

இலங்கை 1948ம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெற்றது. அதனைக் கொண்டாடிக் களிக்குமுகமாகச் சுதந்திரச் செய்தியை எடுத்துச் செல்லும் மரதன் அஞ்சலோட்ட வீரர்கள் எழில்மிகுமீத்தின் இயற்கைக் காட்சிகளைக் காண்பதுபோலவும், அதன் பழம்பெரும் வரலாற்றினை நினைவுகூர்வது போலவும் அமைத்துப் புலவர் மரதன் அஞ்சலோட்டக் கவிதைகளைப் பாடுகின்றார். அவை துள்ளுநடை போட்டு விறுவிறுப்பாகச் சென்று படிப்போரின் உள்ளங்களை ஈர்ப்பனவாயுள்ளன.

மாமேவு மின்துமகா வாறிதியென் ரோதும்
 பலம்புரிசு லுளைத்தீன்ற வண்ட்ரவா மாகும்
 புமேவு மபமாது தோழியரோ டாகும்
 புங்காவு மாதுமெஸ்கள் பொன்னிலெஸ்கை நாடு.

கடக்ரியின் முத்திலெஸ்குஸ் கடன்முத்து மிலெஸ்குஸ்
 கழைவெழுத்த முத்திலெஸ்கும் கதிர்மணிக ஸிலெஸ்கும்
 குமரவின் மணியிலெஸ்கு மெழிற்பசும்பொ னிலெஸ்கும்
 ஏரிலெஸ்குஞ் சீரிலெஸ்கு மெழிலெஸ்கை நாடு.

செந்நாவ ஸர்புகமுந் தென்குமரிக் கண்டம்
 சிந்துபெரு கிக்குமரி யாற்றி ளோபுதித்த
 அந்நாளி லந்நாட்டில் எஞ்சிநின்ற திந்த
 அலைங்கார விலெஸ்கையென அறைவர்பழம் புலவர்.

முதலான பாடல்களைப் படிக்கும் பொழுது ஈழமண்டல சதகம் பறாளை விநாயகர் பள்ளுப் போன்ற பாடல்களின் கம்பீரமும், சொற்களை பொருட்சுவையும் எம்நினைவில் வந்து இனிக்கின்றன. 'எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி இருந்ததும் இந்நாடே' எனப் பாரதிக்கவிஞன் பெருமிதங் கொண்டதுபோன்ற பெருமித உணர்வு எம்மைத் தலைநிமிர வைக்கின்றது. தெய்வம் பாடிய புலவர், தேசத்தையும் நேசித்து எம்மையும் தம்வழியிலே இழுத்துச் சென்று தேசபத்தாக்களாய் மாற்றுகின்றார்.

இத்தகைய முதுபெரும் புலவர், யாழ்ப்பாணத்து நவாலியூரிலே கதிர் காமரென் னும் பெரியாருக்கும் இலக்குமிப்பிள்ளை என்ற உத்தமப் பெண்மணிக்கும் தவப்புதல்வராய் 1878ஆம் ஆண்டு வைகாசி இருபத்தைந்தாம் நாளிலே பிறந்தார். இளமையிலே தமிழழையும், பின்னர் ஆங்கிலத்தையும் கற்று, சித்தங்கேணி ஆங்கில பாடசாலையிலே ஆசிரியராய்க் கடமையாற்றினார். பதினைந்து வயதிலேயே இவருக்குக் கவிதை இயற்றும் ஆற்றல் கைவரப்பெற்றது. அக்காலந்தொட்டுக் கவிநயஞ்செறிந்த பல பாடல்களை யாத்து இவர் தமிழின அணிசெய்தார். இவ்வரும்பணியையும், திறனையும் போற்றுமுகமாகக் கற்றறிந்த ஈழத்துத் தமிழறிஞர் பலர் ஒன்று சேர்ந்து 1927இல் இவருக்குப் பொன்னாடை போர்த்துப் பொற்கிழி வழங்கிப் புலவர் என்ற பட்டத்தினையுஞ் சூட்டினார்கள்.

தொடர்ந்து நாற்பதாண்டுகள் ஆசிரியப்பணி புரிந்த புலவர் 1938இல் இளைப்பாறி, அக்காலந்தொட்டுத் தம்மை நாடிவந்த மாணவர்களுக்குச் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களையும், தமிழழையுங் கற்பித்து வந்தார். சின்னம்மை என்ற பெண்மணியை மணந்து இல்வாழ்வுச் சிறப்புற நடாத்தி, அறநெறி ஒழுகிவந்த இவர், எமது ஈழத்துப் புலவர்களுக்கெல்லாம் திலகம்போல் விளங்கியதில் வியப்பில்லை.

சிவந்தமேனி, உயர்ந்த தோற்றும், 'தாகூர்த்தாடு' திருநீற்றினைத் திரிபுண்டரமாய் அணிந்த பரந்த நெற்றி, கருணைப் பொழியும் விழிகள் ஆகியவற்றோடு, தமது தோற்றுத்தாலும், பண்புகளாலும், கவித்துவச் சிறப்பாலும் யாவரையும் கவர்ந்துவந்த புவெர், 1953ஆம் ஆண்டு இவ்வகை வாழ்வினை ஒருவினார்.

அவர் கவிதைத்துறையிலே மட்டும் புகழ்பெற்றவரால்லர். சாவித்திரி கதை அவர் மாணவர்க்கென எழுதிய உரைநடை நூலாகும். கந்தபுராணவன்மை நூற்பொருள் என்ற நூல், அவர் கந்தபுராணத்திலே கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினையும், அதனை நூட்பமாகக் கற்றுணர்ந்திருந்த தன்மையினையும் எடுத்துரைக்கும் நற்சான்றாய் உள்ளது.

இரவு விழந்து கேள்வி - நமிழ்

கௌவளை ஞாயி நறமுந்து பாரிர்

ஸ்ரவதற் கோழீந் வாரிர் - வந்து

பணிமின்கள் பழமின்கள் பயமில்லைப் பாரிர்

என்று தமிழுதித்தெழும் எழிலினைப் பாடிய புவெர்பெருமானின் கவித்துவச் சிறப்பனை,

ஐழப் பிறப்பொடு கத்துரித்தோட்டமும்

ஐக்கியளித்த புலவர் பிரான்

தேடக் கிடையாத தென்னிலங்கை வளன்

தேன்சொரி யுந்தமிழ் மாந்துதுமே.

என்று பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளையவர்கள் புகழ்ந்தமை சாலப் பொருந்துவதே.

நன்றி : ஆசிரியரின் 'பைந்தமிழ்' வளர்த்த பதின்மார்ட்டு

நிறைவேறா ஆசை

உலகில் ஆசைப்படாதவர்கள் யாருமில்லை. மனிதர்கள் விளங்குகள் மட்டுமல்ல, தேவுக்களும் ஆசைக்கு விதிவிலக்கல்ல. ஒருமுறை சூரியபகவானுக்கு ஒரு ஆசை பிறந்தது. நான் எப்படியும் ஒருமுறையாவது இருள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும் என்று. ஆனால் சூரிய பகவான் தோன்றிய காலம் தொடர்க்கி இன்று வரை அவரின் ஆசை நிறைவேறவில்லை. ஆகையால் நிறைவேறாத ஆசைகளை வளர்ப்பதை மற்ப்போமாக.

ஈழத்துச் சித்தர் சிர்தனை விருந்து

மாலை. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள்

மகான் செல்லப்பா

“அங்கே ஒரு நெருப்பு

இங்கே ஒரு நெருப்பு”

ஈழநாட்டிலே சித்தர் பரம்பரை ஒன்று வாழையடி வாழையாக இருந்து வருகின்றது. இது பற்றிச் செவிவழி வந்துள்ள கதைகள் பலவும் இருக்கின்றன. இவற்றை விளங்கியோ விளங்காமலோ பொது மக்கள் கூறிவருகின்றனர். அவற்றுள் சிலவற்றுக்குத் தெரிந்தவரையில் விளக்கம் தருவதே எனது நோக்கம்.

ஈழத்துச் சித்தர் பரம்பரையில் முக்கிய மானவர் செல்லப்பா சாமியார். இவரே கொழும்புத்துறை குருமகான் சிவயோக சாமியின் குரு. செல்லப்பாச் சாமியாரை ‘விசர்ச் செல்லப்பா’ என்பர். இவருடைய போக்கும் கூற்றுகளும் புதுமையானவை. உலகியல் நோக்கில் நின்று இவற்றை விளக்க இயலாது. மெய்யறிவு நிலையில் இருந்து மட்டும் விளக்கலாம். மேலும் இவருடைய கூற்றுக்களில் வருகின்ற சொற்கள் யாவும் சாதாரண கருத்தை உணர்த்துபவை அல்ல. இது சித்தர் பரம்பரையின் நோக்கு.

“மகான் செல்லப்பா சித்தர் அல்லர். அவர் மெய்ஞானி; ஞானவான்” எனக் கொள்வாரும் உளர். “சித்தர்க்கு முத்தி இல்லை” என்பது ஒரு சாரானின் கருத்து. “சித்தர்கள் கடும் நோன்பு இருந்து அட்டமா சித்திகளைப் பெற்றவர்கள்; தாங்கள் பெற்ற தவத்தைச் சித்து விளையாடிச் செலவு செய்வார்கள்” எனவும் இச்சாரார் வாதிடுவர். “உண்மையான ஞானியைச்

சமாதி வைத்தால், அந்த இடத்திலே சிவவிளங்கம் தானாகவே தோன்றும். அப்பிதித் தோன்றாவிட்டால் அவர் ஞானி அல்லர்” என்றும் இச்சாரார் கருதுகிறார். எது எப்படி இருப்பினும், மகான் செல்லப்பா பற்றி எந்த விதமான பிரசாரமோ அல்லது புகழ் பாடுகின்ற முயற்சியோ இல்லை. இருந்தும் வாழையடி வாழையாக அவர் புகழ் வளர்ந்து வந்துள்ளது. அவரின் போதனைகளை அவரின் சீடர் பரம்பரை நன்கு பேணி வந்துள்ளது. தான் செய்த தவத்தைத் தான் சீடர் சிவயோகசாமியிடம் கையளித்துப் போனார் என்பர். எது எவ்வாறாக இருப்பினும், ஈழத்து மெய்யில் வாழ்க்கையின் தனிக் கலங்கரை விளக்க மாகவே யோகர்சாமியார் திகழ்கின்றார் என்பதில் அவரின் சீடர் பெருமையடைவா. இவர்களின் கூற்று, போதனை எல்லாம் உயர்ந்தபடியில் நின்று செய்யப்பட்டவை. விசர்ச் செல்லப்பாவின் புகழ்பெற்ற நிகழ்ச்சி ஒன்று விளக்கங் தரலாம். இதனை எனக்குக் கூறியவர் என் அருமைத் தந்தையார் ஆ.தம்புச் சட்டம்பியார். இவர் யோகர் சாமியின் இளமைத் தோழன். என் தந்தையார் எனக்குச் சொல்லியவற்றை அப்படியே இங்கு பதிந்து வைக்கின்றேன்.

“செல்லப்பா அடிகளார் ஒரு நாள் தவம்கலைந்து நல்லூர்க் கோயிலுக்கு வந்தார். அப்போது அவருக்குப் பசி எடுத்தது. தனக்கு விருப்பமான அடியார் ஒருவர் வீட்டிலே போய் உணவு கேட்டார். பிற்பகல் நான்கு மணி. அப்போது வீட்டில் உணவு இல்லை. அந்த அடியார் ‘சாமி உணவு முடிந்துவிட்டது. இதோ காய்பிஞ்சு

எல்லாம் இருக்கின்றன. என் மனைவி உடனே திருவழகு செய்விப்பார் தங்களை” என்றார். அப்போது அந்த அம்மை யாருக்குக் காய்ச்சல். இதனைத் தன் அகக்கண்ணால் உணர்ந்து விட்டார் அடிகளார்.

“நல்லது. அரிசி, காய் பிஞ்சை அப்படியே தா. நான் சமைப்பேன். உன் பத்தினிக்கு நாளை சுகம் வரும்” என்றார். அரிசி காய்பிஞ்சைப் பெற்ற செல்லப்பா அடிகளார் நேரே நல்லூர்க் கந்தன் கோயில் கிழக்கு வாசலுக்கு வந்தார். இரண்டு முறை ஒரு குடுவையில் அரிசியைக் கிளிஸிப் போட்டார். அடுப்பை நன்கு எரித்தார். அடுப்பு எரியும்போது காய்பிஞ்சையைப் பாகஞ் செய்தார். அவிசு வைப்பதே அடிகளார் நோக்கம். அடுப்பு நன்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. நெருப்புச் சுடர் நான்கு பக்கமும் வீசியது.

அவிசு எரிந்து போகாமல், அடுப்பைச் சற்றுச் தணித்துவிட்டார். நல்ல மணம் குடுவையிலிருந்து வந்தது. பசி மேலீட்டி னால் அவரின் வாயிலிருந்து உமிழ்நீர் சுரந்தது. அது கடைவாய்ப் பக்கத்தால் வழிந்தது. அடிகளாருக்கு இது பிடிக்க வில்லை. தன்மீது அவருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. உடனே “ஏய் வயிறு, நீ என்ன செய்கிறாய்? இந்தக் கட்டையை கீப்படி ஆட்டலாமா? வயிற்றுப்பசி முருக தாகத்தை இல்லாமற் செய்துவிட்டதே” எனப் புலம்பினார். பின்னர் குடுவையைப் பார்த்தார். “ஏய் குடுவை! நீ எனக்குகின்று நல்ல பாடம் படிப்பித்தாய்” என்றார். சிறிது வேளை தியானத்தில் ஆழ்ந்தார், புலம்பினார்; அமுதார்; தனக்குத்தானே பேசினார். புலன் அடங்கவில்லை என்ற கவலை.

“அங்கே ஒரு நெருப்பு
இங்கே ஒரு நெருப்பு”
என்றார். மீண்டும் மௌனம் நிலவியது.

“அங்கே குடுவை கொதிக்கிறது. இங்கே குடுவை கொதிக்கின்றது” என்று கூறினார்; விறகுக் கட்டையை எடுத்துக் குடுவையை உடைத்தார். மீண்டும் மௌனமாக இருந்தார். இந்த வேடிக்கை யைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார் சிலர்.

“பார், விசர்ச் செல்லப்பாவின் கூத்தை, பசி என்று மனிதன் சமைத்தது, பின்னர் விறகுக்கட்டையால் பானையை உடைத்து விட்டது. அவிசு அடுப்பிலே அப்படியே சிந்திக்கிடக்கின்றது. இந்தப் பைத்தியத் துக்குத்தான், தருமம், பிச்சை போடுவது பிழை” என்றன. இவை அடிகளார் காதிலே பட்டனவோ என்னவோ தெரியர். அவர் மீண்டும் தியானத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டார்.

நல்லது அடிகளார் கூறியவற்றை இங்கு ஆராயலாம்.

“அங்கே ஒரு நெருப்பு, இங்கே ஒரு நெருப்பு”

அங்கே ஒரு நெருப்பு என்பது அடுப்பிலே எரிகின்ற நெருப்பு. இங்கே ஒரு நெருப்பு என்பது வயிற்றுப்பசி. இது கொள்ளிப் பசி. உதராக்கினி என்பர் வடமொழியாளர். அதாவது வயிற்று நெருப்பு என்பது பொருள்.

“அங்கே குடுவை கொதிக்கின்றது,
இங்கே குடுவை கொதிக்கின்றது”

அடுப்பிலே இருந்து கொண்டு குடுவை கொதிக்கின்றது. இங்கே வயிறு என்கிற குடுவை கொதிக்கின்றது என்பது பொருள்.

அந்தக் குடுவை கொதித்தால் உணவு கிடைக்கும். இந்தக் குடுவை கொதித்தால் என்ன பயன்? சிவத்தியானமே இல்லாது போய்விடும். இதுதான் செல்லப்பா அடிகளாரின் ஏக்கம். அந்த ஏக்கத்தினால் அவர் மீண்டும் தியானத்தில் ஆழ்ந்து விடுவார்.

இது எப்படி இருக்க, அடிகளாரது சீட்ருடைய மனைவியின் காய்ச்சல் உடனே நின்றுவிட்டது. உடலைச் சுத்தம் செய்த அந்த அம்மையார் ஏதோ ஓர் எண்ணத்தினால் உந்தப்பட்டார். உடனே பிட்டுஅவித்து அரையலும் தயாரித்தார். சுத்தமான பெட்டியில் பிட்டையும் அரையலையும் கணவனும் மனைவியும் எடுத்துச் சென்றனர். தங்கள் குருவிடம், இவர்களைக் காணாமற்கண்ட அடிகளார் கண்ணத் திறந்தார். பிட்டை வாங்கி அன்புடன் உண்ணத் தொடங்கினார். அவிந்த அடுப்பையும் உடைந்த குடுவை யையும் பார்த்த அந்தச் சீடர் எதுவும் பேசவில்லை. குருபக்தி அப்படி.

“டேய், என்ன பார்க்கிறாய்? குடுவை உடைந்து போய்விட்டது எனக்கு ஆச்சரிய மாக இருக்கிறதா? செல்லப்பாவின் போக்கு இப்படித்தான் என்று நினைக்கிறாய்” என்றார் அடிகளார்.

சாப்பாடும் முந்துவிட்டது. எழுந்து போய் அடிகளார் கிணற்றிலே வாயைக் கழுவினார். மீண்டும் அமைதி நிலவியது. அடிகளார் பேசினார்.

“அந்தப்பானையும் உடையும்; இந்தப்பானையும் உடையும்” என்றார்; தொடர்ந்து பேசினார்.

“மகனே கேள், அது மன்னால் செய்தபானை. இந்த உடம்பான பானையும் ஒருநாள் உடையுந்தானே. இதற்கு ஏன் கவலைப்படல் வேண்டும்” என்று அறிவுரை வழங்கினார். அந்த அடிகளாரின் பெட்டியில் ஒருபிடிமன்னைக் கிள்ளிப் போட்டார்.

“மகனே, என் நினையில் உனக்குத்தர ஒன்றும் இல்லை; இதுதான் என் நன்கொடை” என்றார். அந்த அடியார் பின்னர் தனதானியம் பூமிச்சிறப்பு எல்லாம் பெற்று வாழ்ந்தார் என்பது செவிவழிவந்த கதை. அடியார் யார் என்பது தெரியவில்லை. தெரிந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்.

இந்தப் பின்னணியைப் பலர் விளங்குவதில்லை. “செல்லப்பாச் சாமியார் சமைப்பார். கொதிக்கும்போது பானையை உடைப்பார்” என எழுதிப்போயினர். தவநிலையை, உயர்ந்த சிந்தனையை இந்த நிகழ்ச்சி விளக்குகின்றது. இவரைப்பற்றி இப்படி எத்தனையோ கதைகள் இருப்பதாகக் கேள்வி. இவற்றை வினவிப் பதித்து வைத்திருந்தால் நன்று. இதற்குச் சிவப்போக சாமியார் நிறுவனத்தார் ஆவனசெய்ய வேண்டும். இப்படியான குறிப்புக்கள் ஆராய்ச்சிக்கு உதவும்.

சாமியாரின் ஞானபரம்பரையைப் பற்றி அறிய இவை உதவும். செல்லப்பாச் சாமியாரின் பரம்பரையில் வந்தவர் குடைச் சாமியார். இவர் சில காலங்களுக்கு முன்னர் அடங்கிவிட்டார். இது இவராற் கையாளப்படுகின்ற சொற்றொடர்.

நன்றி : ஆசிரியரின் ஸமுத்துச் சித்தர் சிந்தனை விருந்து

கேதாரக்ளாரி நூல்பு

கலாநிதி பயன்பூசை தங்கம்மா அப்பாக்ஞட்டி அவர்கள்

வவ்விய பாதத்து) ஒன்றைவரும் நியும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும் உங்கள் திருமணக் கோலமும் சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஒண்டொபாற் பாதமும் ஒகிவந்து
வவ்விய காலன்னே மேல்வரும் போது வெளிநிற்கவே.

கைலையாங் கிரியின் சிகரத்தில் உமாசமேதராய் விளங்கும் பரமசிவன் பக்தகோடிகள் தாரிசிக்கும் பொருட்டு தேவசபை ஒன்றை ஏற்படுத்தி அதிலே வீற்றிருக்கின்றார்.

அங்கே தேவவாத்தியாங்கள் முழங்க கிருதாசி, மேனகை முதலிய தேவ மாதர்கள் நாட்டியம் ஆடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதிலே நடன ஸ்திரீகளில் சவுந்தர்யம் மிக்கவளாகிய அரம்பப யானவள் அற்புதமான நடன விசேஷங்களை நடித்துக் காட்டுகின்றாள்.

அப்பொழுது அந்தரங்க பக்தராகிய பிருங்கி மகரிஷி பக்தியோடு விசித்திரமான விகடநாட்டியம் ஒன்றை ஆடிக் காட்டுகின்றார். பார்வதிதேவியும் அங்கே இருக்கிறாள். தேவர்கள் ஆனந்தத்தால் சிரித்து மகிழ்கிறார்கள்.

பார்வதற்குக்கை அச்சிரிப்பொலியால் கலகலவென எதிரொலிக்கின்றது. பரம சிவனும் பிருங்கியின் நாட்டியத்தில் மூழ்கித் திளைத்து மகிழ்கிறார். பரம சிவனின் அனுக்கிரகமும் பிருங்கி மகரிஷிக்குக் கிடைக்கிறது. அதைக் கண்டு சபையிலுள்ளோர் பிருங்கி மகரிஷியைக் கொரவித்துப் பாராட்டுகிறார்கள். அந்த

நேரத்தில் பிருங்கி மகரிஷி பயபக்தி யோடு பார்வதியை நீக்கிப் பரமசிவனை மாத்திரம் வலம் வந்து வணங்குகின்றார். இதைக்கண்டு,

“சுவாமி, இந்த பக்தன் என்னை விட்டுத் தங்களை மட்டும் வணங்கிச் சென்றாரே, அதற்குக் காரணம் என்ன? இந்த ஆச்சரியமான விஷயத்தை எனக்கு விளக்க வேண்டுமென்று தேவி கேட்கின்றாள்.”

“தேவி, சிவயோகியாகிய பிருங்கி மகரிஷி முக்தி நின்றையை விரும்பி நிற்பவர். அதை அடைவதற்கு உன்னை வணங்குவதால் பிரயோசனமில்லை யென்ற திடசித்தங் கொண்டவர். அதனாற்றான் உன்னை விட்டு என்னை மாத்திரம் வணங்கிச் சென்றார்” என்று பரமசிவன் பார்வதிக்கு விளக்கம் கூறுகின்றார். பார்வதிதேவி வருத்தப் பட்டு பரமசிவனிடத்துக் கோபம் கொள்கிறாள். கோபாவேசத்தில் தனது சக்தியின் கூறு பிருங்கி ரிஷியினின்றும் அகலக்கடவது என்று வாய் விட்டக் கூறியும் விடுகின்றாள். பிருங்கிரிஷியின் உதிரம்பிழிந்து சக்கையாகிறது. அவர் நிற்பதற்கும் முடியாமல் தள்ளாடுகின்றார். அப்போது பரமசிவன் பிருங்கியின் கையில் தண்டான்று வரச் செய்கின்றார்.

பிருங்கி தண்டன் உதவியோடு தன் ஆச்சிரமம் போய்ச் சேர்கிறார்.

தேவிக்கு மேலும் கோபம் உண்டா கிறது. கைலையை விட்டு நீங்கிப் பூலோகத்துக்கு வருகிறாள். வால்மீக மகரிஷி சன்சாரிக்கிற பூங்காவனத்தில் ஓர் விருட்சத்தின் அடியில் அமர்ந்திருக்கி றாள். அந்த இடத்தில் 12 வருடம் மழையின்றி வாடிக் கிடந்த விருட்சங்களைல் லாம் மலர்ந்து மணம் வீசுகின்றன. வால்மீக மகரிஷி அவ்வனத்துக்கு வருகிறார். பன்னிரண்டு வருடம் மழையில்லாமல் வாடிக் கிடந்த விருட்சங்களைல் லாம் தளிர்துப் பூத்து மணம் வீசுவதைக் கண்டு அதிசியிக்கிறார். வனத்தில் இந்த அற்புதம்! அங்கு வந்திருப்பவர் யாராயிருக்கலாம் என்று தேடிப் பார்க்கின்றார். பார்வதி தேவி ஒரு வில்வ விருட்சத்தின் அடியில் எழுந்தருளியிருப்பதைக் காண்கின்றார்.

தேவி, தாங்கள் கைலாசகிரியை விட்டுஇப் பூலோகத்திற்கு எழுந்தருள் வதற்குக் காரணமென்ன? என்று கேட்டு விடுகிறார். தேவி தான் பூலோகத்துக்கு வந்த கதையைச் சொல்கிறாள். வால்மீக மகரிஷி தேவியைத் தனது ஆச்சிரமத் துக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். தேவியும் ஆச்சிரமத்துக்குச் சென்று வால்மீக மகரிஷி தேவிக்கெனத் தனியாக அமைத்துக் கொடுத்த ஆச்சிரமத் தில் நவரத்தின சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து, “மகரிஷியே, பூலோகத்தில் நான் விரதம் ஒன்று அனுட்டிக்க வேண்டும். மேலான விரதம் ஒன்று இருக்குமேயானால் அதனை என்குக் கூறுங்கள் என்கிறாள். மகரிஷி “தாயே தாங்களே விரத முகத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கிறீர்கள்.

அதைவிடவா பூலோகத்தில் சிறந்த விரதமொன்றுண்டு.” என்று கூற தேவி, புன்னகை பூத்து தன் விரதத்தை ஆல விருட்சத்தின் கீழமர்ந்து ஆரம்பிக்கிறாள். மணலினாலே லிங்கம் பிடித்து ஈஸ்வர னாகப் பாவித்து பூஜை செய்கின்றாள். 21 நாள் பூசை நிகழ்கின்றது. 21 பழம், 21 அதிரசம், 21 வெல்லவுருண்டை, 21 சந்தன உருண்டை, 21 மன்சளூருண்டை நைவேத்தியமாக வைத்து தூபதீபம் காட்டி வணங்குகிறாள். 21 இழை எடுத்துத்திரித்து 21 முடி முடித்து ஈஸ்வரனைத் தியானம் செய்து காப்புங் கட்டுகிறாள். காப்பணிந்ததும் பரமசிவன் பார்வதிக்குக் காட்சி கொடுத்து “தேவி உமக்கு என்ன வரம் வேண்டும்” என்று கேட்கிறார். தேவி ஈசனைப் பார்த்து “உமது தேகத்தில் பாதி எனக்கருள வேண்டும்” என்று கேட்டுவிடுகிறாள். ‘ஆகட்டும்’ என்கிறார் ஈஸ்வரன். பார்வதி தேவியும் பரமசிவன் மேனியில் பாதியாய் இருக்கும் பாக்கியத்தையும் பெறுகிறாள்.

“என்னை நோன்பு நோற்று வரம்பெற்ற உன்னை நோக்கி யார் இந்த 21 நாட்களும் விரதம் அனுட்டிக்கிறார்களோ அவர்கள் உன் மூலம் சகல சௌபாக்கியங்களையும் அடைவார்கள்” என்ற வரமும் நல்கி பரமசிவன் பார்வதி சமேதராய் அர்த்த நாரீஸ்வர வடிவத்தோடு கைலையங்கிரிக்கு எழுந்தருளினார். அதிலிருந்து கெளரி நோன்பு பூலோக வாசிகளால் அனுட்டிக்கப் பட்டு வருகின்றது. இக்கெளரி நோன்பை அனுட்டித்து கைமேல் பலன் கண்டவர் பலர்.

நோன்பு நோற்று வரம்பெற்ற பரா சக்தியை நோக்கி இவ்விரதம் அனுட்டிக்கப் படுவதால் இது கெளரி நோன்பென

அழைக்கப்படுகிறது. இவ்விரதத்தின் அங்கங்களாக அமைந்தவை சங்கற்பம், அபிழேகம், நைவேத்தியம், தூபம், தீபம், அர்ச்சனை வலம்வருதல் என்பனவாகும். ஆகவே இவற்றை ஒவ்வொருவரும் தாமாகவே செய்து விரதத்தை நிறைவேற்றுதல் விரும்பத்தக்கதாகும். விரும்பி னால் அவரவர் இல்லங்களிலும் இதனைச் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் புனிதமான சூழ்நிலையமைய வேண்டும். இலிங்கத்தின் அருகில் அம்பாள் திருவருவையும் வைத்து

அலங்கரித்துப் பூசை செய்தல் மேலானது. 21 நாள் இவ்விரதத்தை அனுட்டிக்க முடியாதவர்கள் இறுதி நாளில் எல்லாப் பூஜையையும் முடித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் வருடா வருடம் தொடர்ந்து அனுட்டிப்பதே முக்கியமானதாகும். இதனால் வாழ்க்கைப்பேறு, முத்திப்பேறு ஆகிய இரு பெரும் பேறுகளும் கீட்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை என்பதைக் கொதம முனிவர் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீ லிங்காஷ்டகம்

ராகம் – யமனாகல்யாணி (அ)ராகமாலிகை
தாளம் – ஆதி

ப்ரஹ்ம முராரி ஸ்ரோர்ச்சித லிங்கம்
நிர்மல பாதித சோபித லிங்கம்
ஐன்மஜ தூர்க்க விநாசக லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவமுனி ப்ரவரார்ச்சித லிங்கம்
காமதஹும் கருணா கர லிங்கம்
ராவண தார்பப விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸ்ரவ ஸ்ரீகந்தி ஸ்ரேலைத லிங்கம்
புத்தி விவர்த்தன காரண லிங்கம்
ஸித்த ஸ்ரோஸ்ரீ வந்தித லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

கனக மஹாமணி பூசித லிங்கம்
பணிபதி வேஷ்டித சோபித லிங்கம்
தக்ஷி ஸ்ரீயக்ஞ விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

குங்கும சந்தன லேபித லிங்கம்
பங்கஜ ஹார ஸ்ரேசோபித லிங்கம்
ஸஞ்சித பாப விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவ கணார்ச்சித ஸேவித லிங்கம்
பாவைர் பக்திபி ரேவச லிங்கம்
தினகர கோடி ப்ரபாகர லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

அஷ்ட தளோபரி வேஷ்டித லிங்கம்
ஸ்ரவ ஸமுத்பவ காரண லிங்கம்
அஷ்ட தரித்ர விநாசித லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸ்ரீகுரு ஸ்ரீவர பூஜித லிங்கம்
ஸ்ரீவன புஷ்ப ஸதார்ச்சித லிங்கம்
பராத்பரம் பரமாத்மக லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

அரியும் அறஞும் ஒன்றே!

சகோதரி யதீஸ்வரி அவர்கள்

அன்பான பிள்ளைகளே!

அன்பு வணக்கம்!

கடவுள் ஒருவரே என்ற கருத்தை நேரில் அனுபவித்த ஒருவரின் கதையிது. படித்துப் பாருங்கள்.

பண்டரிபுரம் என்பது வடநாட்டில் உள்ள ஒரு சிறந்த வைணவத்தலம். அத்தலத்தில் பகவான் நாராயணன் தன் தங்கை சுபத்திரா, அண்ணன் பலராமன் ஆகியோருடன் சந்நிதி கொண்டுள்ளான். அந்தப் பண்டரிபுரத்தில் வாழ்ந்த ஒரு பணக்காரர் ஏதோ தேவைகருதி பண்டரிநாதனுக்கு ஒரு நேர்த்தி வைத்தார். நேர்ந்த படி நடந்தது. அவர் பயன்பெற்ற பிறகு பண்டரிநாதனுக்கு ஒரு ஓட்டியாணம் செய்து அணிவிப்பதாக நேர்ந்தார். அது நல்லபடி நடந்தது. எனவே தங்க ஓட்டியாணம் செய்ய ஆயத்தம் செய்தார். அந்த ஊரிலேயே மிகச் சிறந்த பொற்கொல்லன் ஒருவர் இருந்தார். நுணுக்கமான வேலைப்பாட்டுடன் அழகிய தங்க நகை செய்வதில் அவருக்கு நிகர் அவரே.

பணக்காரர் அந்தப் பொற்கொல்லரைத் தேடிப் போனார். அவரைக் கண்டு தமக்கு ஒரு ஓட்டியாணம் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டார். பத்தரும் (பொற்கொல்லர்) உடனே சம்மதித்துவிட்டார். பின்பு ஓட்டியாணம் யாருக்கு? என்ன அளவு? என்று விசாரித்தார்.

“சுவாமி பாண்டுரங்கனுக்கு” என்றார் பணக்காரர். உடனே அந்தப் பொற்கொல்லர் திடுக்கிட்டார். அவர் தீவிரமான சிவபக்தர் பாண்டு ரங்கன் (பண்டரிநாதன்) கோவில் வீதியில் கூட நடந்து போகமாட்டார். எனவே என்ன செய்வது என்று யோசித்தார். செய்து தர ஓப்புக் கொண்டார் இனி மறுக்கக் கூடாது. நீரோ தங்கநகைத் தொழில் செய்வர் தொழில் முறையில் நாணயம் (நேர்மை) தவறக்கூடாது. “நான் தங்கம், வைரம் அளவு எல்லாம் கொண்டு வந்து தருவேன். நீர் அழகான ஓட்டியாணம் ஒன்று செய்து தந்தால் சரி இதற்கேன் யோசிப்பான்.” என்று பலமுறை வற்புறுத்தினார். பணக்காரர் பத்தரும் ஓப்புக் கொண்டார்.

கோயில் பணிக்கர்கள் (பூசாரிகள்) உதவியால் பாண்டுரங்கனின் இடுப்பளவையும், நிறைய தங்கம், வைரக்கற்கள் எல்லாம் கொண்டு போய் பத்தரிடம் கொடுத்தார். அவரும் மிக அழகாக ஒரு ஓட்டியாணம் செய்து கொடுத்தார். பணக்காரர் அதை ஆவலுடன் வாங்கிப்போய் பாண்டு

ரங்கனுக்குச் சாத்துமாறு பூசாரிகளிடம் கொடுத்தார். அந்தப் பூசாரியும் மிக மகிழ்ச்சியுடன் அதைப் பாண்டுரங்கனினது இடுப்பில் சாத்தினார். ஆனால் நாலு விரற்கடை அளவு காணாமல் போனதால் ஒட்டியாணத்தைப் பூட்ட முடியவில்லை. எனவே பூசாரி அதை மீண்டும் கொண்டுவந்து பணக்காரரிடம் கொடுத்தார். “ஜீயா! ஒட்டியாணம் வெகு அழகு ஆனால் நாலுவிற்கு அளவு நீளம் காணாது.....” என்றார். பணக்காரர் நகையைக் கொண்டு மீண்டும் பொற்கொல்லரிடம் ஒடினார். விளக்கமாகக் கூறி புதிய அளவையும் நகையையும் கொடுத்தார். மறுநாள் பொற்கொல்லர் ஒட்டியாணத்தை திருத்திக் கொடுக்க பணக்காரர் கொண்டு ஒடி பெருமாளுக்குச் சார்த்தக் கொடுத்தார். என்ன கஷ்டம்! அந்த ஒட்டியாணம் பெருமாளின் இடுப்பளவை விட இன்னொடு மடங்குக்கு மேல் இருந்தது. சரியாக அணிவிக்க முடியவில்லை. ஆக பூசாரி மீண்டும் விளக்கமும் அளவும் கொடுத்ததுடன் நகையையும் திருப்பிக் கொடுத்தார். அதை வாங்கிக் கொண்டு பத்தரிடம் ஒடினார் பணக்காரர். “என்ன பத்தரே தலைசிறந்த பொற்கொல்லர் என்று புகழ் பெற்ற உம்மால் இந்த ஒட்டியாணத்தை ஒழுங்காகச் செய்ய முடியவில்லையே! வேண்டுமென்றே இப்படிச் செய்கிறோ?” என்று கேட்டார்.

பொற்கொல்லருக்கு தன்மானம் பொங்கியது. “தொழில்முறையில் இதுவரை நான் பிழைவிட்டதே இல்லை! இந்த சின்ன அற்ப வேலையில் எனக்குச் சோதனையா? எனச் சீறியது அவர் மனம். “ஜீயா! என் வேலையில் எந்தப் பிழையும் இல்லை நீங்கள் கொண்டுவந்த அளவில் தான் ஏதோ பிழை வேணுமென்று அந்தப் பூசாரிகளும் நீரும் விளையாடுகிறீர்கள். இப்போ நானே வருகின்றேன் அந்தப் பெருமாளுடைய இடுப்பளவை நானே எடுக்கின்றேன் வாரும்” என்று கொதித்து எழுந்தார் பொற்கொல்லர். கையிலே ஒரு நல்ல கறுப்புத் துணியையும் எடுத்துக் கொண்டு பண்டரிநாதன் கோவிலுக்குப் பணக்காரருடன் வந்து சேர்ந்தார். பெருமாளின் திருவுருவைக்கூட பார்க்க விரும்பாத பரமோத்தமான சைவரான அவர் தம் கண் களைக் கறுப்புத் துணியால் நன்றாக மறைத்துக் கட்டிக் கொண்டார். பிறகு, சந்திதானத்திற்குள் பூசாரிகளின் திருவுருவைத் தம் கையால் கடவிப் பார்த்தார்...

பெரிய ஜடாமகுடம் அதிலே பிறைச் சந்திரன், கங்காதேவி, படமெடுக்கும் நாகம், நெற்றிக் கண்ணுடன் மூன்று கண்கள் ஒரு காதில் சங்கு, ஒருகாதில் பெரிய தோடு, கழுத்தில் உருத்திராட்சம், நெளியும் நாகங்கள், புலித்தோல் உடை, ஒருகையில் பெரிய திரிசூலம், மறுகையில் டமருக்கம், கங்கணமாகப் பாம்புகள்.

பத்தருக்கு உடல் நடுங்கியது. கைகள் பதறின இது சிவபெருமான் திருமேனி அல்லவா! இந்தப் பூசாரிகள் என்னை இப்படி ஏமாற்றி

யிருக்கிறார்களே பெருமான் கோயிலுக்குள்ளே சிவபெருமான் எப்படி வந்தார்...?

'பட்' என்று மீண்டும் கண்களை மூடித் துணியால் இறுக்கி மறைத்துக் கட்டிவிட்டார். மீண்டும் தடவிப்பார்த்தால். அட! அதே சடாமுடி சந்திரன், பாம்புகள், புலித்தோல், திரிகுலம்.... பத்தர் பயந்தே விட்டார். கண்ணைத் திறந்து பார்த்தால் இருப்பிலே வைத்த பாண்டுரங்கன் சிரிக்கின்றான்.

மீண்டும் மீண்டும் பத்தர் கண்களைக் கட்டிக் கொண்டு தடவ சிவபிரான் நிற்கின்றார். பத்தர் உடம்பு சிலிர்த்தது! மனம் பனிக்கட்டியாக உருகியது.

எத்தனை பெரிய தவறு செய்தேன்! பகவான் ஒருத்தர் தானே. சிவனும் அவன், விஷ்ணுவும் அவன்.. என்று தேம்பித் தேம்பி அழுத பொற்கொல்லர் எந்த அளவும் எடுக்காமல் அதுதான் தடவிப்பார்த்து அறிந்து விட்டாரே – மிக அளவான அழகான ஓட்டியானம் செய்து கொடுத்ததுடன், தமது பங்கிற்கு பக்தி ஒளிவீசும் நகைகளையும் செய்து பெருமானுக்கு அணிவித்து மகிழ்ந்தார்.

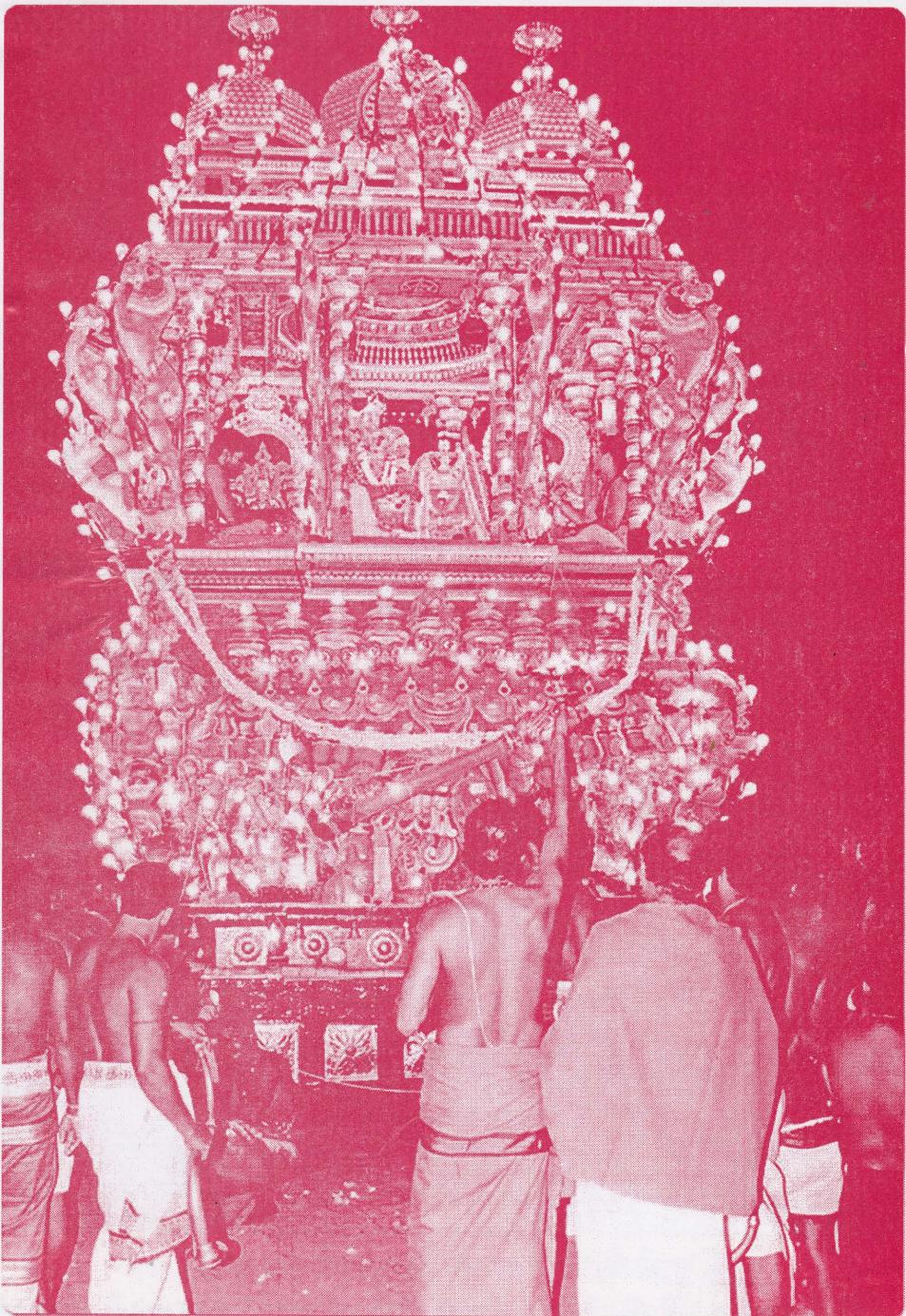
வெற்றி

எடுத்த காரியம் யாவினும் வெற்றி
எங்கு நோக்கினும் வெற்றி மற்றாங்கே
விடுத்த வாய்மொழிக் கெங்கணும் வெற்றி
வேண்டி னெனுக் கருளினன் காளி
தடுத்து நிற்பது தெய்வத மேனும்
சாரு மானுட மாயினு மஃதைப்
படுத்த மாய்ப்ப எருட்பெருங் காளி
பாரில் வெற்றி யெனக்குறு மாரே.

எண்ணு மெண்ணாங்கள் யாவினும் வெற்றி
எங்கும் வெற்றி யெதனிலும் வெற்றி
கண்ணு மாருயிரு மென நின்றாள்
காளித் தாயிச் கெனக்கருள் செய்தாள்
மன்னுாங் காற்றும் புனலு மனலும்
வானும் வந்து வணங்கி நில்லாவோ?
விண்ணு ஹோர்பணிந் தேவல்செய் யாரோ
வெல்க காளி பதங்களென் பார்க்கே?

- சுமிரமணிய பாருதியாரி

சிவலிங்க சமேதராக கைலாசவாகனத்தில்
அம்பாள் எழுந்தருளிவரும் காட்சி

ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில்
துர்க்காதேவியின் நவராத்திரி விழா கொலுக் காட்சி